

Acțiuni coordonate ale popoarelor pot pune capăt politicii blocurilor. Asemenea acțiuni pot obliga guvernele să treacă la tratative, la dezarmare, și la folosirea energiei atomice exclusiv în scopuri pașnice.

(Din declarația
Biroului Consiliului Mondial al Păcii)

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Toate eforturile pentru lichidarea neștiinței de carte

Faptul că într-un timp scurt un număr însemnat de oameni ai muncii, tineri odinioară în bezna neștiinței de carte, au învățat să scrie și să citească, și apoi au devenit fruntași în muncă, este o mare realizare a regimului nostru de democrație populară. La aceasta au contribuit mii de intelectuali, învățători și profesori, ingineri și tehnicieni, activiști ai sfaturilor populare, care au muncit cu dragoste și devotament pentru stăruirea neștiinței de carte. În urma acestei munci entuziaste, desigurată pe întregul cuprins al țării, numărul neștiutorilor de carte a scăzut vertiginos cu fiecare an. Dacă în anul 1930 numărul analfabeților reprezenta 38,2 la sută din populația țării, în anul 1953 procentul neștiutorilor de carte scăzuse sub 11 la sută.

Cu toate eforturile depuse și rezultatele obținute pe frontul lichidării neștiinței de carte, recensământul din luna septembrie a anului trecut a arătat că în țara noastră mai există încă un număr de analfabeți și semianalfabeți între 14—55 ani.

Unul din obiectivele planului cincinal prevede că până la sfârșitul anului școlar 1955-1956 analfabetismul să fie complet lichidat în țara noastră. Aceasta înseamnă că anul școlar 1954-1955 este anul hotărâtor al lichidării neștiinței de carte, că în acest an urmează să fie cuprinși la cursuri toți neștiutorii de carte între 14 și 55 ani, astfel ca în anul viitor să se continue acțiunea numai cu cei promovați în anul II.

Pentru realizarea cu succes a acestei sarcini patriotice, trasată de partid și guvern, sfaturile populare, întreprinderile, instituțiile culturale și organizațiile de masă, sint chemate să desfășoare o intensă activitate în rindul neștiutorilor de carte, astfel ca nici un analfabet să nu rămână în afara cursurilor.

În acțiunea de alfabetizare există încă serioase lipsuri. În anul școlar 1953-1954 unele regiuni nu și-au realizat planul de cuprindere a neștiutorilor de carte la cursuri. Numeroase sfaturi populare au desigurat o muncă nesatisfăcătoare, ignorând faptul că lichidarea neștiinței de carte constituie o sarcină a planului de stat, de îndeplinirea căreia sint răspundătoare.

Din păcate, unele lipsuri care s-au manifestat anul trecut în acțiunea de alfabetizare se manifestă și în acest an. S-a constatat că nu toate cursurile de alfabetizare s-au deschis la data fixată (1 noiembrie), că unele cursuri deși s-au deschis și-au pierdut activitatea, iar altele deși funcționează, au o frecvență foarte slabă. În cursul lunii noiembrie, frecvența la cursuri, atât în sectorul agricol cât și în cel industrial, era încă nesatisfăcătoare. Frecvența slabă la cursurile de alfabetizare a făcut de asemenea ca și însușirea cunoștințelor să se facă mai anevoios și la un nivel nesatisfăcător.

Unele sfaturi populare au socotit că lichidarea neștiinței de carte este o sarcină care revine numai cadrelor didactice și nu s-au preocupat de această problemă. De pildă, președintele sfatului popular al comunei Jurilova (regiunea Constanța), la cererea cadrelor didactice de a fi ajutate în muncă, a răspuns: „Funcționarii sfatului popular n-au vreme să se ocupe de problemele de învățămînt și de acțiunea de alfabetizare”. În unele cazuri, sfaturile populare au făcut chiar greutăți, folosind directorii de școli și instructorii școlari în alte munci decât cele de învățămînt.

Recensământul neștiutorilor de carte a arătat că în întreprinderi se mai găsește încă unii muncitori neștiutori de carte, deci tot atîția oameni ai muncii care nu și pot ridica calificarea, întrucît nu știu să scrie și să citească. Pentru buna organizare și funcționare a cursurilor de alfabetizare din întreprinderi, care să asigure și lichidarea neștiinței de carte în sectorul industrial pînă la 1 noiembrie, este necesar să se facă următoarele:

Pentru o mai bună aprovizionare cu legume și zarzavaturi

GALAȚI (de la corespondentul nostru).—Țăranii muncitori din regiunea Galați au cultivat an de an suprafețe din ce în ce mai mari cu legume și zarzavaturi. Anul trecut suprafața însemnată cu asemenea culturi timpurii și de sezon a fost de peste 2.500 de ha. Anul acesta tehnicienii agricoli au mai identificat peste 700 ha, care vor putea fi cultivate cu legume.

Asa de pildă, la Zagna și Vădeni, raionul Brăila, suprafața de grădini va crește în anul acesta cu peste 80 de ha, iar în comuna Măstăcani, Folești și Vlădești, din raionul Bujor, terenul legumicol s-a mărit cu peste 200 de ha, ce vor fi irigate. Pe lînga pompele de irigare și roțile de

Un succes al cinematografilor noastre

Pe ecranele noastre rulează de 25 de zile filmele românești „Desfășurarea” și „Și lile face sport”, ambele producții ale studioului București. Ele au fost vizionate pînă acum de peste 200.000 de spectatori și continuă să atragă în permanență un public foarte numeros.

Pe ecranele noastre rulează de 25 de zile filmele românești „Desfășurarea” și „Și lile face sport”, ambele producții ale studioului București. Ele au fost vizionate pînă acum de peste 200.000 de spectatori și continuă să atragă în permanență un public foarte numeros.

Declarația Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite Declarația Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste: Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste consideră de datoria lui să atragă atenția popoarelor și parlamentelor tuturor statelor asupra situației care se creează în Europa, în Asia, precum și în alte regiuni ale lumii și care agravează cu mult încordarea în relațiile internaționale și primejdia pentru securitatea popoarelor.

În Europa se creează grupări militare ale unor state îndreptate împotriva altor state europene. Se duce politica primejdoasă de refacere a militarismului german, care nu cu multă vreme în urmă a dezlănțuit cel de al doilea război mondial ce a adus popoarelor urfii fără seamăn.

Se creează primejdia ca Europa să devină arena unui nou război. Un asemenea război se va transforma în mod inevitabil într-un nou război mondial.

De asemenea, situația din Asia și din Extremul Orient nu poate să nu trezească îngrijorare pentru destinele lumii. A nu admite nici aici războiul, la apărarea drepturilor naționale ale popoarelor din Asia, independența și suveranitatea lor, este datoria tuturor popoarelor.

Cursa înarmărilor și organizarea de baze militare pe teritorii străine, care însoțesc politica de creare de blocuri militare, continuă, agravînd încordarea în relațiile dintre state.

În taină față de popoare se pregătește un război atomic. Procedîndu-se astfel, nu se ține seama de faptul că un război atomic de exterminare ar aduce distrugerii imense și nenumerabile victime omenești, în deosebi în statele unde populația și industria sint extrem de concentrate pe teritorii mici.

Deși Organizația Națiunilor Unite a recunoscut ca inadmisibilă propaganda de război și a condamnat-o, în unele țări răsună fără să țină seama de război, chemări la război și desantate la un nou război, la folosirea armelor atomice.

Toate acestea cer ca statele care năzuiesc spre menținerea și consolidarea păcii să-și sporească eforturile pentru atingerea unor feluri alt de înalte cum sint crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și înlăturarea amestecului străin în treburile interne ale altor popoare, ceea ce acum are o însemnătate deosebită pentru menținerea păcii în Extremul Orient.

Uniunea Sovietică consideră că este necesar să se pună capăt ursei înarmărilor. Este necesar să se rezolve fără întârziere problema reducerii generale a armamentelor și, în primul rînd,

problema reducerii substanțiale a armamentelor statelor mari. Arma atomică și toate celelalte arme de exterminare în masă trebuie interzise. Înlăturarea măsurilor corespunzătoare trebuie asigurată printr-un control internațional eficient.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste acordă o însemnătate deosebită faptului că relațiile dintre statele mari și mici să fie bazate pe principii internaționale care să corespundă intereselor dezvoltării unei colaborări prietenești între popoare în condițiile unei vieți pașnice, liniștite. Este necesar ca relațiile dintre state să se bazeze pe principiile egalității, neamestecului în afacerile interne, neagresiunii și renunțarea la încercările de încălcare a integrității teritoriale a altor state, pe principiul respectării suveranității și independenței naționale.

Respectarea acestor principii, care au și fost puse la temelia relațiilor cu alte țări de state ca Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, India și o serie de alte state, asigură coexistența pașnică a statelor, indiferent de orînduirea lor socială și de stat.

Popoarele sint vital interesate în întărirea păcii generale. Ele au toată posibilitatea de a nu admite un nou război, deoarece forțele păcii cresc neîncetat și sint de pe acum mai puternice decît forțele agresiunii și războiului.

Uniunea Sovietică, bîzîndu-se pe unitatea de nezdruincinat a popoarelor sale, pe resursele sale nesecate, este ferm hotărâtă să asigure muncă pașnică a cetățenilor săi și să-și lerească de orice atentat din afară. Ca și în trecut, celelalte popoare vor găsi în statul sovietic un reazim trinitic, de nezdruincinat în lupta pentru pace și progres.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste consideră că parlamentelor le revine o mare răspundere pentru menținerea și întărirea păcii. Ele sint acelea care adoptă acte legislative în problemele războiului și păcii.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste consideră că stabilirea de legături directe între parlamente, schimburi de delegații parlamentare, cuvîntări roștite de delegații parlamentare ale unei țări în parlamentul altei țări corespunde năzuințelor popoarelor de a vedea dezvoltîndu-se relații prietenești și de colaborare.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste va saluta sincer orice acțiune întreprinsă de parlamentele altor state în vederea consolidării păcii între popoare.

Moscow, Kremlin, 9 februarie 1955.

Semnînd Apelul, apărăm pacea!

În aceste zile, zeci și zeci de mii de oameni ai muncii din țara noastră semnează Apelul Consiliului Mondial al Păcii, manifestîndu-și hotărîrea de neînrutnat de a apăra pacea, împotriva celor ce vor să dezlănțuie războiul atomic.

In elisee: 1) În salonul 8 al maternității nr. 1 din Cluj,

muncitoarea Aurelia Ungvari, de la fabrica de pensule, semnează Apelul Păcii pentru viața nouă pe care vrea s-o aperi, pentru viitorul copilului ei. 2) Semnează Gheorghe Popovici, artist emerit al R.P.R., de la Teatrul Național-Iasi.

Foto: AGERPRES

DIN ORAȘELE ȘI SATELE PATRIEI

Credite pentru țărani muncitori

ARAD (de la corespondentul nostru). — La sediul Băncii Agricole din raionul Criș sosesce zilnic țărani. — Am și eu o cerere. — Vreau să cumpăr o vacă, doi boi. — Aș vrea să repar grajdul.

Directorul băncii le ascultă dorințele și le aprobă creditele după nevoi.

Colectivul Francisc Nănaș din Pădureni a primit credite în valoare de 2.000 lei cu care să cumpărat o vacă, Gheorghe Grozav din comuna Piușla a reparat grajdul cu cei 1.000 lei primiți prin Banca Agricolă. De același avantaj beneficiază membrii întovărășirilor agricole și țărani cu gospodării individuale.

Ciclu de festivaluri

În scopul cunoașterii literaturii noastre, actorii tineri ai Teatrului Municipal au luat inițiativa de a organiza un ciclu de festivaluri care au loc sîmbătă după amiază și care au ca temă operele marilor noștri poeți. Pînă acum, Teatrul Municipal a prezentat un recital de poezie populară, regizat de Paul Sava și Hans Schuschnig.

Festivalul închinat primilor noștri poeți, în care a fost prezentată poezia lui Enăchită Văcărescu, Vasile

individuale Puncte Drăgan, membru în întovărășirea agricolă din Nădab, a primit 4.000 lei cu care a cumpărat 20 de oi, iar Gheorghe Bătrîn din Simand a primit 2.500 lei cu care a cumpărat un cal.

Cu ajutorul creditelor primite [aranul muncitor Ioan Pirvu din Sereșu a cumpărat doi boi, Ioan Dihel din Chișineu-Criș a cumpărat 20 de oi, iar Nicolae Lazaru un cal. Pînă la 25 ianuarie Banca Agricolă din raionul Criș a acordat credite în valoare de 156.000 lei la peste 50 familii de colectivități, membri ai întovărășirilor agricole și țărani muncitori cu gospodării individuale.

„Marii noștri poeți”

Cirlova, Costache Conachi, I. Heliade Rădulescu, Andrei Mureșanu, Cezar Bolliac, Griгоре Alexandrescu, Vasile Alecsandri și alții, a fost însoțit de muzică compusă de George Enescu, Marilân Negrea — laureat al Premiului de Stat, Mihail Andreu, Tiberiu Brodeanu, maeștri emeriti ai artei din R.P.R., Paul Constantinescu și Gheorghe Dumitrescu — laureat al Premiului de Stat.

Următorul festival din ciclul „Marii noștri poeți” va fi închinat marelui nostru poet clasic Mihail Eminescu.

Vie animație în portul Constanța

CONSTANȚA. — Portul Constanța cunoaște în aceste zile o vie animație. Sosec mereu vase cu diferite mărfuri în baza acordurilor comerciale încheiate de țara noastră. De la începutul acestei luni au intrat în portul Constanța 19 vase sub diferite pavilionare, transportînd bumbac, fructe citrice, laminat, piei, pește etc.

Printre vasele sositе se află vasul sirian „Lyra” care a adus 700 tone de fructe citrice, vasele turcești „Kerempe” care a descărcat 933 tone de bumbac sovietic pentru filaturile noastre, „Askin” și „Derya” care au adus pește proaspăt și congelat, vasele olandeze „Orion” și „Argos” care au transportat plută și laminat, precum și vasul grec „Atkinai” care a adus din Argentina piei și extras de tanin.

În danele portului mai multe vase străine încercă mărfuri românești. Vasele italiene „Ravello” și „Pietro Andalo” încercă cherestea, vasul finlandez „Heracles” încercă bitum și produse chimice românești, iar vasul italian „Crea” încercă ciment.

De curînd vasul românesc „Midia” a părăsit portul Constanța încercat cu cherestea pentru Orientul Apropiat. (Agerpres)

În întîmpinarea zilei cefeștiilor

PIȚEȘTI (de la corespondentul nostru). Împlinind cu succes metoda lui Blinov cu cea a economisistei sovietice Baranovskaia, mecanicul Constantin Tudor și fochistul Florea Angelescu de pe locomotiva nr. 230.188 au reușit în ziua de 7 februarie ca, în remorcarea trenului 1553 pe distanța București-Pitești, să realizeze o sporire a tonajului cu 18 la sută față de normă. Acest lucru a permis ca și viteza tehnică a trenului să crească cu 20 la sută, iar viteza comercială cu 3 la sută, economisindu-se totodată și o cantitate de combustibil în valoare de circa 400 lei.

Acceși muncă însuflețită se desfășoară și în atelierele depoului de locomotive. Printre echipele fruntașe se numără și cea condusă de Vasile Ghi, Voicu, care și-a depășit regulat norma cu 65-68 la sută. De asemenea și echipele complexe 2-3 conduse de Ghi. Popa, obțin o depășire a sarcinilor de plan de 40 la sută. Datorită organizării muncii și elanului de care dau dovadă muncitorii și tehnicienii depoului de locomotive din Pitești și ridică tot mai sus steagul întrecerii socialiste în cinstea zilei de 16 februarie.

LA O FABRICĂ CHIMICA

Praf de tanin

De multă vreme colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni de la fabrica chimică nr. 14 se străduiesc să găsească un procedeu prin care să fabrică praf de tanin în loc de soluție de tanin. Primele experiențe făcute în cursul anului trecut au dat rezultate multumitoare. Măsurile tehnico-organizatorice luate după aceea au permis trecerea la producția masivă a prafului de tanin. Sînt deosebite de soluția de tanin, care fermenta dacă nu era folosită într-un timp relativ scurt de la fabricare, praful de tanin produs acum în fabrică se conservă mult mai bine și poate fi depozitat vreme îndelungată fără să se altereze. În plus, prin eliminarea apei, s-au redus foarte mult cheltuielile de transport. Calculurile făcute au arătat, printre altele, că într-un an de zile se transportau pe cale ferată aproximativ 1.600 tone de apă care intrau în soluția de tanin.

Bunuri de uz casnic și articole pentru turiști

Folosind rațional utilitățile existente în ateliere, muncitorii fabricii au reușit să realizeze peste planul industrial o serie de obiecte de uz casnic și pentru turiști.

Astfel, în cursul anului 1954 fabrica a dat comenziul socialist spre vînzare 59.500 vase de aluminiu, suferăge cu trei cratițe, vase de bucatărie, farfurii, căni, etc., 233 garnituri de mobilă de bucatărie compuse din opt piese, 50.400 bucati spirit solid folosit de turiști, 10.000 sobite pentru arderea spulului solid, 58.820 cuiere portative pentru sportivi, 48.000 pahare plante din aluminiu și altele.

Anul acesta se vor introduce în fabricație noi sortimente de bunuri de larg consum.

Pentru cei mici

Nici copiii n-au fost uitați de muncitorii fabricii chimice nr. 14. Pentru cei mici ei au conceput un model foarte original de troinetă care se fabrică pentru prima dată în țara noastră. Troinetă, confecționată complet din lemn, pe care ai un tras-o din bandă de metal groasă de 1 mm., are un amortizor în față și două în spate, o lîră de picior pentru a putea fi opriță la dorința copilului și cauciucuri la roți. Cea mai mare parte a cadrelui și arile de deasupra roților sint nichelate.

Primele troinete de acest fel au și fost date spre vînzare prin magazine.

Noi sortimente de încălțămînte din cauciuc

În prima lună din acest an, fabrica „Quadrat” din Capitală și-a îmbogățit sortimentul articolelor de larg consum cu încă două produse noi: cizmulițe cu fermoar și șosoni pentru copii din cauciuc natural colorat. Noile produse sint executate în culori gri și maron. Pe partea exterioară ele au imprimate rîșuri care le dau un aspect plăcut. În mai multe magazine din Capitală și în diferite magazine din orașele Bacău, Cluj, Tg. Mures, Oradea, Ploesti, Constanța și altele s-au pus în vînzare cizmulițele din cauciuc colorat. Pînă în prezent, fabrica „Quadrat” a livrat peste 2.550 perechi de cizmulițe. În cursul acestei luni se vor pune în vînzare șosoni pentru copii, din cauciuc colorat, din care s-au și produs peste 5.000 de perechi.

În afară de produsele noi realizate în luna ianuarie, colectivul acestei întreprinderi a trimis magazinelor de desfacere mii de perechi de încălțămînte din cauciuc din modele obișnuite. Planul de producție pe prima lună din anul acesta a fost realizat la toate sortimentele și depășit la producția globală cu 11,2 la sută, iar productivitatea muncii a sporit cu 6,2 la sută față de plan. (Agerpres)

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Repararea la timp a tractoarelor și mașinilor agricole — condiție de seamă pentru succesul lucrărilor de primăvară

În legătură cu desfășurarea reparațiilor în regiunea Iași

Cu unelte pregătite

Terminarea la timp a reparațiilor la tractoare, mașini și unelte agricole este o preocupare de seamă pentru fiecare stat popular, S.M.T., gospodărie agricolă de stat sau colectivă.

Înregistrând succese, luptând cu greutate, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Iași își pregătesc mașinile și uneltele pentru primăvară.

Redăm mai jos câteva aspecte din activitatea dusă în această regiune, pentru repararea tractoarelor și a utilajului agricol.

Ne vom realiza angajamentul luat

Încă de la începutul lucrărilor de reparații în stațiunile noastre, interesul colectiv a fost frământat de un gând: cum să ne organizăm mai bine munca, pentru ca tractoarele și mașinile agricole să poată ieși în câmp imediat ce vremea va fi favorabilă începerii lucrărilor agricole de primăvară.

Astăzi când graficul reparațiilor ne arată că la tractoare planul a fost îndeplinit în proporție de peste 70 la sută, când plugurile, semănătoarele, cultivatoarele și grăpele sînt gata să intre în brazdă, ni se pare că totul a fost ușor.

În realitate însă, în toată această perioadă ne-am izbit de multe greutăți. Cea mai grea a fost rezolvarea aprovizionării cu piese de schimb din cantitatea destul de mare, pentru că toate motoarele și tractoarele se repară în cadrul stațiunii. Baza de aprovizionare și desfacere nr. 6 din Iași nu a răspuns decît în foarte mică măsură cererilor noastre, deși ele au fost făcute încă din toamnă. De aceea a fost nevoie să ne procurăm mare parte a pieselor din alte regiuni prin delegații noastre.

Trebuie însă spus că o serie întreagă de piese au fost recondiționate sau executate în întreprinderi chiar în atelierele stațiunii. În această privință ne-au fost de un mare ajutor muncitorii atelierei C.F.R. Pașcani, care ne-au sprijinit nu numai prin cei 2 specialiști trimiși să lucreze în mijlocul nostru ci și prin materiale, scule, executarea de piese, etc. Astfel, cu ajutorul lor, am început acum construirea unor radiatoare modificate, de greutate mai mică, pentru tractoarele I.A.R.

Dar numai aprovizionarea la timp cu piese de schimb nu ne-ar fi fost de nici un folos dacă în atelier munca s-ar fi făcut de mîndrită, dacă reparațiile ar fi lăsat de dorit în ceea ce privește calitatea. De aceea, de la început lucrul a fost organizat pe ansamblu.

Pentru că atelierul nu este prea mare au fost organizate 8 posturi: reparații tractoare Lanz, reparații de reglaje și ambreiaje, reparații pompe

de injecție, etc. Organizarea muncii în felul acesta a dat putință mecanicilor și tractoriștilor să muncească cu mai mult spor. În același timp s-a putut urmări calitatea lucrărilor pe laze de operații.

Astfel, angajamentele luate la începutul pornirii întrecerii au început să fie rînd pe rînd îndeplinite: reparația unui tractor K. D. în afara orelor de producție, economii în valoare de 3000 lei, etc.

Trebuie spus însă că fără munca entuziasmată a oamenilor din colectivul nostru n-am fi putut obține rezultate bune, cu toate măsurile luate. De aceea, conducerea stațiunii se îngrijește permanent să creeze condiții cât mai bune de viață mecanicilor. Aprovizionarea din timp cu alimente, în cea mai mare parte prin gospodăria noastră anexă, a făcut ca masa la cantină să fie de bună calitate și să nu fie scumpă. Mecanizatorii au la îndemîna dormitoare curate și încălzite, iar timpul liber și-l petrec în clubul stațiunii, înzestrat cu bibliotecă, șah, tenis de masă, etc. Această grijă dovedim și pentru educația tinerilor din stațiune, pentru ca ei să devină oameni bine pregătiți profesional, conștienți de răspunderea pe care o poartă. Cazurile de indisciplina ca cel al tractoristului Adrian Bolohan, care a lipsit timp îndelungat fără motiv, n-au fost trecute cu vederea. Discuțiunile cu oamenii, lămurindu-i, arătându-le că prin asemenea păcături pierd și înșiși și stațiunea, s-a dovedit că astăzi prezența tuturor oamenilor la lucru s-a făcut de sîntă.

Mulți dintre cei ce lucrează în stațiune se numără acum printre fruntașii întrecerii. Tractoriștii Ion Matei, Ion Oșlobanu, Vasile Timofte, etc. sînt cadre de nădejde ale stațiunii noastre. Cu asemenea oameni, cu o bună organizare a muncii, sîntem siguri că vom reuși să ne îndeplinim angajamentul de a termina reparațiile pînă la 22 februarie.

GHEORGHE MOCANU
Director la S.M.T. Pașcani

Mai bine nu se poate?

Mecanizatorii de la S.M.T. Vaslui au avut în ultimele luni o seamă de bucurii. Printre acestea se numără terminarea clorva construcției două locuințe, cantina, remiza pentru batoze și mai ales atelierul mecanic, intrat în funcțiune la începutul lunii ianuarie, dotat acum cu un strung nou pe lingă utilajul deja existent în stațiune.

Dacă stai de vorbă cu cei din conducerea stațiunii vei vedea că și de-a face cu oameni muncitori de statură și care nu se lasă prea ușor de înșel. Tractoarele sînt trimise la reparație la centrul mecanic, deci se așteaptă să sînt reparate. Pentru tractoarele Lanz care se repară în stațiune nu se găsesc piese așa că dacă s-au reparați trei din 14 este foarte bine. Plugurile sînt reparate 75 la sută, semănătoarele 80 la sută, iar cultivatoarele 50 la sută, pînă la primăvară vor fi deci cu siguranță gata toate.

Mulțumim cu aceste cifre, deși nu prea este îndreptățită, conducerea stațiunii uită însă să se intereseze de felul în care muncește oamenii. Așa se explică de ce numărul celor care lipsesc de la lucru este mare, de ce tractoriștii ca Mircea Florea, Mircea Asavei, au lucrat doar cîte 15 zile într-o lună, de ce cel de la brigada Constantin Mocanu nu muncește cum trebuie și dă dovadă de multă indisciplina, de ce mare parte a tractoriștilor realizează cîștiguri mici. Explicată dată de conducerea stațiunii că acest lucru s-ar datoră lipsei pieselor de schimb care face ca lucrul să stagneze, nu-și are valabilitate. Căci dacă munca ar fi fost bine condusă, dacă s-ar fi trecut așa

cum trebuia și la repararea batozelor și secătorilor și nu s-ar fi pus accentul numai pe mașinile necesare în primăvară, dacă oamenii ar fi fost atrași în întrecere (organizată acum doar pe hîrtie), asemenea cazuri nu s-ar fi întîlnit.

Dar conducerea stațiunii acordă prea puțină atenție și condițiilor de muncă și de viață ale mecanicilor. Lucrul într-un atelier necălzit, masa într-o sală în care nu se face foc niciodată, îi poate face pe mulți să nu mai muncească cu prea multă râvnă. Mai ales atunci cînd nici nu sînt create condițiile pentru ca procesul de producție să se desfășoare fără întreruperi.

Există la S.M.T. Vaslui și un curs de pregătire profesională pentru tractoriști. Dar multe condiții nu-și pot însuși cei 31 de cursanți, cînd își petrec orele de curs în aceeași sală necălzită a cantinei, cînd nu au caie de însemnări, cînd lecția se explică „pe deasupra”, fără tablă, fără planșe sau desene. De aceea, nu e de mirare că la întrebările de control nu răspund aproape nimeni.

E timpul ca la S.M.T. Vaslui să se dea mai multă atenție celor ce vor trebui să realizeze în primăvară aceasta peste 8000 de hanturi arătătoare. Întărirea disciplinei în muncă, a răspunderii față de muncitorii lași de lucru pe care-l face, organizarea întrecerii socialiste și urmărirea rezultatelor ei, crearea unor cîit mai bune condiții de viață mecanicilor și educarea cadrelor tinere, sînt condiții fără de care conducerea S.M.T. Vaslui nu-și va putea realiza sarcinile ce-i revin.

Grija principală a fiecărui țărăn muncitor în timpul iernii este aceea de a-și pregăti toate uneltele de care are nevoie pentru ca în primăvară să nu piardă nici o zi în desfășurarea lucrărilor agricole. Aceasta a fost și grija celor mai mulți dintre locuitorii comunei Schitu Duca. Dar pentru ca gândul să devină fapt nu ajungea numai bunăvoința căci nu orice reparație o poți face în gospodărie. De multe ori e nevoie de anumite materiale, de scule și de o mîna mai pricepută în acest meșteșug. De aceea, grija comitetului executiv al statului popular comunal a fost să organizeze și să aprovizioneze din timp și cu cele necesare, un număr îndestulător de ateliere.

Astfel, în cele șapte sate care formează comuna noastră, funcționează șase centre de reparație unelte pentru cei cu gospodării individuale și un atelier la gospodăria colectivă din satul Comarna. Aprovizionarea acestor centre cu materiale și cărbuni trebuitori tot timpul cît în reparațiile se face prin cooperativă. Pînă acum ele au funcționat fără întrerupere, reducînd lipsa de nici un fel de material.

Odată terminată organizarea și aprovizionarea centrelor, a fost nevoie să trecem la o tehnică mobilizare a oamenilor. Cu ajutorul tehnicianului comunei, tov. Constantin Dumitrescu, cu sprijinul deputatilor destoinici ca Toma Agrișoara, Vasile Rusu, etc. s-a reușit ca în comuna noastră să fie gata să intre în brazdă 32 din cele 37 de pluguri ce trebuiau reparate, 23 din cele 25 de grape. Așa că în curînd vor fi gata toate reparațiile. În atelierul gospodăriei colective unde plugurile s-au reparat din toamnă, se repară acum semănătoarele și pompele de stropit în vie.

La acest rezultat a contribuit și faptul că reparațiile la atelierele noastre se fac la prețuri reduse, afișate la fiecare centru și cunoscute de către toți cetățenii. Iar mulți fierari, ca de pildă Ion Amariș și Ion Isaciu își dau toată silința să facă reparații bune și cît mai repede.

PETRU GHEORGHIU
Președintele statului popular al comunei Schitu Duca, raionul Iași

Nu sînt încă motive de mulțumire

Pînă nu de mult, la Centrul Mecanic Iași situația reparațiilor era dintre cele mai proaste. Nu numai că planul nu fusese îndeplinit decît în proporție foarte redusă, dar chiar calitatea reparațiilor lăsa foarte mult de dorit.

Dacă neîndeplinirea planului se datoră faptului că o foarte mare număr de tractoare și motoare în bună parte reparate, nu puteau fi recepționate ca atare din cauza unor mici completări de piese ce erau amîinate de pe o zi pe alta, calitatea slabă a reparațiilor avea în totu toate cazurile, la primul rînd, ca s-a datorat faptului că din conducerea centrului mecanic nu s-au îngrijit să organizeze un serios control pe laze de operații. Această atitudine a avut ca urmare că înșiși unii mecanici și muncitori au neglijat acest lucru și s-au mulțumit să-și îndeplinească de bine de rău munca, fără să fie conștienți că motoarele prost reparate și neprimite la recepție înseamnă ore întregi de muncă pierdute, materiale și piese înșelate, pierderi însemnate de bani.

Cele 4 linii de arbore prost confecționate, motorul căruia fusese lipsit o serie de șuruburi, ajunse în acest stadiu la S.M.T. Holțoca ca și cele 13 motoare care au trebuit reparate din nou în atelierele centrului mecanic, nu fac de loc cîinste nici conducătorii, nici colectivul de tehnicieni și muncitori din acest centru.

Această situație, deosebit de gravă a impus luarea unor măsuri urgente: terminarea grabnică a ultimelor lucrări la motoarele a căror reparație era într-un stadiu avansat, recepționarea, expedierea lor la S.M.T.-uri, întărirea răspunderii personale a fiecărui muncitor pentru calitatea lucrării, înțelegerea unei evidențe precise și la zi prin buletinel de executare a diferitelor lucrări, aducerea unui număr de mecanici specialiști din diferite S.M.T.-uri, întărirea controlului la banetul de rodaj, respingerea la recepție a motoarelor cu defecțiuni.

Că munca trebuia organizată de la început în felul acesta, au arătat rezultatele obținute în scurt timp de la luarea acestor măsuri: planul pe luna ianuarie a fost îndeplinit.

Cu aceasta însă nici conducerea, nici muncitorii de la Centrul Mecanic Iași nu trebuie să fie mulțumii. Căci din întreg planul de reparații ei n-au îndeplinit decît un procent de 30 la sută, cînd normal ar fi fost ca la această dată, reparațiile să fi fost executate în proporție de cel puțin 50-55 la sută.

Lucrurile mai pot fi îndreptate. Cu condiția însă ca măsurile luate să fie și mai departe aplicate, ca ritmul executării lucrărilor să fie în ce în ce mai accelerat, iar calitatea reparațiilor să facă cîinste celor de la centrul mecanic Iași.

Trei procese verbale...

Că în regiunea Iași există un comandament regional de reparații, o dovadă este cele trei procese verbale întocmite la cele trei sedințe (și singurele) ținute la 3 și 7 decembrie și la 22 ianuarie.

Ceea ce e curios însă, e faptul că deși întocmite la intervale mari, procesele verbale, cu mici deosebiri, sînt aproape identice: cuprind aceleași lipsurile și se indică aceleași măsuri.

Lipsa de evidență sau de... răspundere?

Așa se poate întreba oricine care cercetînd situația reparațiilor în comunele raionului Vaslui, află că cifrele înscrise la 3 februarie sînt de fapt redate din 20 ianuarie. Ba mai mult, evidența este așa de exactă încît alii cu mirare că în comuna Soiești s-au reparat 144 pluguri deși trebuiau reparate doar 52, că în comuna Delești s-au

reparat 17 grape din 10 strictate, la Dragomirești 80 de pluguri din totalul de 48, etc.

După o asemenea situație „la zi” și foarte „exactă” nu e greu de închipuit cum „reuscă” să se descurce pe teren inginerii și tehnicienii secției agricole și să intervină acolo unde e nevoie de vreun ajutor.

Cu succese ca cele ale mecanicilor de la S.M.T. Pașcani, Roman, Frumusești, cu o bună organizare a reparațiilor la comune ca în raioanele Roman și Iași, cu o din ce în ce mai bună activitate la centrul mecanic, regiunea Iași se poate situa în curînd printre regiunile fruntașe.

Pentru acest lucru, e însă nevoie să se generalizeze experiența unităților fruntașe, în special în ceea ce privește organizarea muncii în atelierele de reparații, e nevoie să se treacă la o cît mai bună aprovizionare a unităților cu toate piesele de schimb necesare și să se dea o mai mare atenție întrecerii socialiste.

Coordonarea acestei activități, urmărirea calității reparațiilor, crearea tuturor condițiilor pentru ca lucrul să se desfășoare fără întrerupere, controlul desfășurării reparațiilor la centrele de reparație din comune, revin comandamentului regional de reparații care trebuie să primărească sprijinul concret și permanent al comitetului executiv al statului popular regional, cît și al tuturor staturilor populare raionale și comunale din cuprinsul regiunii.

Sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciiov

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de deputatul N. S. Hrușciiov în sesiunea din 8 februarie a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

„Tovarăși deputați! Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Consiliului Imputerniciților prezint propunerea de a numi pe tovarășul Bulganin Nikolai Aleksandrovici în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste (aplaude furtunoase, prelungite).

În cunoaștem cu toții pe Nikolai Aleksandrovici Bulganin ca pe un fiu credincios al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care își consacră toate forțele slujirii poporului sovietic. Discipol demn al marelui Lenin și unul din cei mai apropiați tovarăși de luptă ai continuatorilor operei lui Lenin — I. V.

Stalin, tovarășul Bulganin este un eminent activist de partid și om de stat (aplaude prelungite).

În postul de președinte al Sovietului din Moscova, de președinte al Consiliului Comisierilor poporului al R.S.F.S.R., în importanta muncă militară din perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei, în postul de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, iar în ultimii ani — în postul de prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și de ministru al Apărării al Uniunii Sovietice, tovarășul Bulganin s-a dovedit un mare și talentat organizator. El are o mare experiență în activitatea politică, de stat, economică și militară.

Toate acestea arată că tovarășul Bulganin va îndeplini cu succes funcția de președinte

al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Sîntem conștienți că Guvernul Uniunii Sovietice în frunte cu Nikolai Aleksandrovici Bulganin va rezolva cu succes sarcinile întărită continue a puterii patriei noastre socialiste, va asigura dezvoltarea industriei grele și va obține pe baza ei un nou avînt al industriei ușoare, alimentare, dezvoltarea agriculturii, ridicarea bunăstării și culturii poporului sovietic.

Îngăduiți-mi să-mi exprim convingerea că propunerea cu privire la numirea tovarășului Bulganin ca președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. va fi sprijinită și aprobată în unanimitate de toți deputații Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste”. (aplaude furtunoase, prelungite).

Hotărîrea Sovietului Suprem al U. R. S. S. cu privire la eliberarea lui G. M. Malenkov din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la eliberarea lui G. M. Malenkov

din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste hotărîște:

Să accepte declarația tov. Malenkov G. M. și să-l elibereze din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Președintele
Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
K. VOROȘILOV

Secretarul
Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
N. PEGOV

Hotărîrea Sovietului Suprem al U. R. S. S. cu privire la numirea lui N. A. Bulganin ca președinte al Consiliului de Miniștri al U. R. S. S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la numirea lui N. A. Bulganin ca

președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste hotărîște:

Să numească pe Bulganin Nikolai Aleksandrovici ca președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Președintele
Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
K. VOROȘILOV

Secretarul
Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
N. PEGOV

Închiderea sesiunii

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: În seara zilei de 9 februarie sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a încheiat lucrările. În cadrul sesiunii a fost adoptată legea cu privire la bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1955. S-a dat ascultare raportului prezentat de V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu privire la situația internațională și politica externă a U.R.S.S. Au fost aprobate deciziile Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

În sesiunea comună din seara zilei de 9 februarie a Sovietului Uniunii și Sovietului naționalităților, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a rostit o amplă cuvîntare. El a mulțumit deputaților Sovietului Suprem pentru cîinstea care i-a fost acordată prin numirea sa ca președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și a de-

clarat că va depune toate eforturile pentru a justifica această încredere. N. A. Bulganin a declarat că Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. va urma să de acum înainte cu consecvență politica elaborată de Partidul Comunist, aprobată cu căldură de poporul sovietic, politica de construire a societății comuniste. El a vorbit în mod amănunțit despre sarcinile principale care stau acum în fața țării în domeniul industriei, agriculturii, culturii, politicii externe și întăririi capacității de apărare a statului.

Apoi, printr-o hotărîre în legătură cu raportul lui V. M. Molotov, Sovietul Suprem a aprobat politica externă a guvernului sovietic. A fost de asemenea ratificat decretul din 25 ianuarie 1955 al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea stării de război dintre Uniunea Sovietică și Germania.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat în unanimitate o declarație cuprinzînd un apel adresat popoarelor și parlamentelor din toate țările de a nu îngădui dezlănțuirea unui nou război de a intensifica lupta pentru pace în întreaga lume.

În legătură cu numirea lui N. A. Bulganin ca președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a fost adoptată hotărîrea de a-l elibera, la rugămintea sa din funcția de ministru al apărării al U.R.S.S. În această funcție a fost numit G. K. Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. a numit pe G. M. Malenkov ca vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Centralelor Electrice al U.R.S.S., eliberînd pe A. S. Pavlenko din funcția de ministru al Centralor Electrice al U.R.S.S.

Spectacolul de închidere a celui de al cincilea concurs unional al artiștilor amatori din rîndurile elevilor rezervelor de muncă din U. R. S. S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: Concursul cercurilor artistice de amatori ale elevilor din școlile rezervelor de muncă, care a avut loc în republicile, ținuturile, regiunile și orașele Uniunii Sovietice, s-a desfășurat într-o atmosferă sîrbătoarească și plină de pîldore. Peste 200.000 tineri și tînere — cîntăreți, dansatori, instrumentiști, recitatori, sportivi — și-au demonstrat măiestria.

Cei mai buni dintre aceștia au sosit la Moscova pentru a participa la concertele finale.

Concertul de închidere a celui de al 5-lea concurs unional al cercurilor artistice de amatori ale elevilor din școlile rezervelor de muncă din U.R.S.S., care a avut loc la 8 februarie la Teatrul Mare al Uniunii So-

vietice, a constituit un spectacol emoționant și de neuitat. Aproximativ 2.000 tineri și tînere din R.S.F.S.R., Ucraina, Belarusia, Gruzia, Armenia, Azerbaidjan, R.S.S. Moldovenească, Letonia, Lituania, Estonia, Uzbekistan, Kazahstan, R.S.S. Carelo-Finlandeză și plină de pîldore, Peste 200.000 tineri și tînere — cîntăreți, dansatori, instrumentiști, recitatori, sportivi — și-au demonstrat măiestria.

Cei mai buni dintre aceștia au sosit la Moscova pentru a participa la concertele finale. Concertul de închidere a celui de al 5-lea concurs unional al cercurilor artistice de amatori ale elevilor din școlile rezervelor de muncă din U.R.S.S., care a avut loc la 8 februarie la Teatrul Mare al Uniunii So-

vietice, a constituit un spectacol emoționant și de neuitat. Aproximativ 2.000 tineri și tînere din R.S.F.S.R., Ucraina, Belarusia, Gruzia, Armenia, Azerbaidjan, R.S.S. Moldovenească, Letonia, Lituania, Estonia, Uzbekistan, Kazahstan, R.S.S. Carelo-Finlandeză și plină de pîldore, Peste 200.000 tineri și tînere — cîntăreți, dansatori, instrumentiști, recitatori, sportivi — și-au demonstrat măiestria.

Cei mai buni dintre aceștia au sosit la Moscova pentru a participa la concertele finale. Concertul de închidere a celui de al 5-lea concurs unional al cercurilor artistice de amatori ale elevilor din școlile rezervelor de muncă din U.R.S.S., care a avut loc la 8 februarie la Teatrul Mare al Uniunii So-

Cei mai buni dintre aceștia au sosit la Moscova pentru a participa la concertele finale. Concertul de închidere a celui de al 5-lea concurs unional al cercurilor artistice de amatori ale elevilor din școlile rezervelor de muncă din U.R.S.S., care a avut loc la 8 februarie la Teatrul Mare al Uniunii So-

Violarea spațiului aerian al R.P.D. Coreene de către avioane americane

PHENIAN 9 (Agerpres). — TASS transmite: La 9 februarie la Phenian a fost dat publicității un comunicat al Agenției Telegrafice Centrale Coreene în care se spune:

„Agenția Telegrafică Centrală-Coreeană a fost imputernicită să declare următoarele: La 5 februarie în jurul orei 13 opt avioane americane de tip „F-86” și un avion de tip „RB-45” au violat din nou spațiul aerian al R. P. D. Coreene deasupra golfului Coreei de vest, și la ora 13 și 14 minute au ajuns pînă la un punct situat la o depărtare de aproximativ 70 km. vest de Hanchon. Apoi, îndreptîndu-se spre sud, la ora 13 și 23 de minute au zburat în direcția sud. Această incursiune a avioanelor americane în spațiul aerian al R. P. D. Coreene constituie o încălcare gravă de către autoritățile militare

planul de sud, de către avioane de vînătoare ale Armatei Populare Coreene, la ora 13 și 39 minute avioanele americane au fost puse pe fugă.

La 8 februarie, în jurul orei 13, opt avioane americane de tip „F-86” și un avion de tip „RB-45” au violat din nou spațiul aerian al R. P. D. Coreene deasupra golfului Coreei de vest, și la ora 13 și 14 minute au ajuns pînă la un punct situat la o depărtare de aproximativ 70 km. vest de Hanchon. Apoi, îndreptîndu-se spre sud, la ora 13 și 23 de minute au zburat în direcția sud. Această incursiune a avioanelor americane în spațiul aerian al R. P. D. Coreene constituie o încălcare gravă de către autoritățile militare

americane a acordului de armistițiu în Coreea, o acțiune provocatoare menită să agraveze și mai mult situația încordată din Extremul Orient, situație creată în urma amestecului direct al guvernului S.U.A. în afacerile interne ale R. P. Chineze.

Guvernul S.U.A. trebuie să ia măsuri necesare pentru ca asemenea acțiuni provocatoare ale forțelor armate ale S.U.A. să nu se mai repete în viitor. Dacă însă autoritățile americane, încălcînd acordurile de armistițiu vor comite și de acum înainte acțiuni provocatoare, întreaga răspundere pentru aceste acțiuni și pentru consecințele care au decurs de aci vor reveni în întregime guvernului S.U.A.

Criza de guvern din Franța

PARIS 9 (Agerpres). — După cum reiese din știrile sosit din capitala Franței, Antoine Pinay întîmpină alte noi dificultăți în încercarea sa de a forma noul guvern francez. Potrivit relațiilor agenției France Presse, grupul parlamentar al partidului socialist a refuzat să participe la guvern.

Grupul parlamentar al partidului „republican social” nu și-a dat încă asentimentul în ceea ce privește participarea în guvernul lui

nîndu-se în același timp să facă vreo precizare în ceea ce privește orice eventual sprijin pe care l-ar acorda lui Pinay. Grupul parlamentar al partidului socialist a refuzat să participe la guvern.

Grupul parlamentar al partidului „republican social” nu și-a dat încă asentimentul în ceea ce privește participarea în guvernul lui

Pinay, dar la 8 februarie, partidul „republican social” a dat publicității un comunicat prin care condiționează participarea sa la guvern de următoarele cerințe: înfăptuirea unei largi reforme constituționale și amnarea aplicării acordurilor de la Paris pînă după clarificarea posibilităților unor tratative cu răsăritul.

Să înceteze amestecul american în afacerile interne ale R. P. Chineze!

WASHINGTON 9 (Agerpres). — Observatorii comitei de anchetă a Organizației Statelor Americane (O.S.A.) au anunțat că bantele intervenționistilor lușii din Nicaragua continuă să patrundă pe teritoriul Costa-Riciei.

Însoșiți ambasadorei republicii Nicaragua în S.U.A., Sacasa, a declarat că intervenționistii, chipurile, internați de guvernul țării sale, „au reușit să fugă”. El a atacat localitatea și aeroportul Los Chiles, situate în apropierea frontierei.

Guvernul republicii Costa-Rica a adresat comitei de anchetă a O.S.A. o plîngere în care arată că punerea în libertate a intervenționistilor de către guvernul din Nicaragua constituie o nouă agresiune a acestei țări împotriva statului Costa-Rica.

PEKIN 9 (Agerpres). — China Nouă transmite: Un purtător de cuvînt al guvernului Uniunii Birmane a făcut o declarație în care a arătat că Birmania consideră Taiwanul drept teritoriu aparținînd R.P. Chineze. El a declarat că în această problemă guvernul Uniunii Birmane va acționa în consecință.

Cu privire la situația internațională și politica externă a guvernului U. R. S. S.

Raportul prezentat de V. M. Molotov la sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

(Urmare din nr. trecut)

Cercurile agresive din S.U.A. nu vroiau însă să se astîmpere. Imediat după terminarea conferinței de la Geneva, eșecul de stat al S.U.A., Dulles, a convocat propria sa conferință la Manila (Filipine). Aceasta conferință a fost convocată cu scopul vădit de a împiedica independența hotărârilor conferinței de la Geneva; trebuia relevat că la această acțiune agresivă au acceptat să ajute și unii participanți la conferința de la Geneva, reînviind seama cum se va desfășura acest lucru asupra prestigiului lor. La conferința lui Dulles de la Manila a fost semnat tratatul cu privire la așa-zisa „apărare colectivă a Asiei de sud-est” (S.E.A.T.O.), care reprezintă un bloc militar al unor puteri coloniale ca S.U.A., Anglia și Franța și al unor state asiatic dependente de ele ca Filipinele, Tailanda, Pakistanul. Acest tratat poartă pecetea tendinței de înăbușare a mișcării de eliberare națională în Asia și țării lui este vădit îndreptat împotriva Republicii Populare Chineze al cărei prestigiu internațional a crescut atât de mult în perioada conferinței de la Geneva, în ciuda opoziției cercurilor reacționare de tot felul.

Ce arată toate acestea? Ele arată că în actualul „condiții, orice pas făcut în favoarea mișcării încordării internaționale împotiva, tot felul de obstacole din partea celor mai agresive cercuri, interesate nu în micșorarea încordării, ci în agravarea ei. Așa dar, micșorarea încordării în relațiile internaționale nu poate fi realizată altfel decât printr-o luptă perseverentă împotriva forțelor celor mai agresive, împotriva uneltirilor lor, și prin urmare această luptă nu numai că nu trebuie slăbită, dar este chiar necesar să fie continuată cu o și mai mare perseverență, precipește și consecvență. În prezent, și în Extremul Orient se desfășoară evenimente care dovedesc noile lucrări ale forțelor agresive de a-și intensifica activitatea, pentru a împiedica micșorarea încordării în relațiile internaționale.

Despre ce atunci, dacă nu despre aceste vortice evenimente din regiunea Taiuanului și a altor insule chineze?

Cu greu ar putea fi citate fapte mai rușinoase din istoria agresiunii imperialiste decât cele ce se petrec în ultimii ani în această regiune.

Într-adevăr, insula Taiuan și insulele Pen-huaidao, fără a mai vorbi de alte insule din apropierea Chinei, constituie incontestabil un teritoriu al Chinei. Acest lucru a fost recunoscut în mod special în declarația de la Cairo din 1943, iar apoi în declarația de la Potsdam din 1945, semnate atât de Statele Unite ale Americii cât și de Anglia. Mai mult, acest lucru a fost confirmat în actul de capitulare a Japoniei, care a acordat aceste insule încă la sfârșitul secolului al XIX-lea, iar potrivit actului de capitulare le-a restituit Chinei.

Acum, în ciuda tuturor acestor fapte, Statele Unite ale Americii au acaparat aceste insule și înfrințat acolo, cu fondurile lor bancare, criminală a lui Cien Kai-si, alungată din China, pregătind cu ajutorul trupelor de mercenari ale acestuia o agresiune împotriva Chinei.

În ultimul timp lucrurile au mers pînă acolo încît președintele și Congresul S.U.A. s-au lăsat atît de antrenat de „politica de forță”, încît au început în mod fățiș să amenințe cu războiul poporul chinez care își susține drepturile asupra acestor insule și apără onoarea și suveranitatea sa națională împotriva agresiunii.

Poziția Uniunii Sovietice în această problemă este limpede și bine cunoscută. Noi considerăm problema Taiuanului drept o chestiune internă a Chinei, iar acțiunile de cucerire ale S.U.A. și amenințările lor cu război le considerăm drept o agresiune care trebuie să fie condamnată în mod necondiționat de Organizația Națiunilor Unite, dacă aceasta pune pe seama dreptului ei. Nu se mai poate tolera situația ca nici pînă în prezent să fie restabilite drepturile legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite din cauza împotrivirii S.U.A. Statele Unite trebuie să-și retragă din Taiuan și strimțtoarea Taiuanului toate forțele armate, inclusiv cele aeriene și maritime. Atunci vor înceta operațiunile militare în Extremul Orient și se va stabili pacea.

În timp ce poziția Statelor Unite în problema Taiuanului duce la crearea unei primei pentru menținerea păcii și la agravarea încordării în relațiile internaționale, poziția U.R.S.S. corespunde și în acest caz intereselor micșorării încordării internaționale și este îndreptată spre întărirea păcii în Extremul Orient.

Bineînțeles că noi avem în vedere o asemenea micșorare a încordării internaționale care să poată fi realizată nu prin subminarea și strimțtoarea libertății și drepturilor naționale ale unui stat sau altuia, ale unui popor sau altuia, ci în condițiile asigurării și chiar întăririi acestor drepturi democratice așa cum o cer interesele progresului în viața statelor și popoarelor.

Cu toată importanța evenimentelor din Asia nu oare le-am amintit mai sus, nu este cazul să se considere că situația din Europa poate fi trecută pe planul al doilea. Este suficient să amintim acordurile de la Paris, ca să ne dăm seama de gravitatea situației create aici.

Este de prisos să mai arătăm că după terminarea celui de al doilea război mondial, în centrul tuturor problemelor postbelice din Europa s-a găsit problema germană. S-ar părea că cei zece ani care au trecut de la terminarea războaiului ar fi o perioadă suficientă ca pentru rezolvarea problemelor germane să se fi găsit căi și mijloace concrete. Cu toate acestea, lucrurile nu se prezintă așa.

Dacă în timpul războaiului și imediat după terminarea lui toate statele din coaliția lor antihitleristă au fost de acord că principala lor sarcină comună este să asigure dezvoltarea Germaniei ca stat unit, iubitor de pace și democrat încă în primul an de după terminarea războaiului a devenit clar că nu toate aceste state doresc într-adevăr stingerea acestui scop. Pentru unele state, printre care se numără U.R.S.S., acest scop a fost și rămîne baza politicii lor în problema germană.

Pentru alte state însă, acestea nu au fost decât vorbe sub care și-au pus semnătura fără a se gândi serios să aducă la îndeplinire acordurile pe care le-au semnat.

Uniunea Sovietică a fost și este pentru îndeplinirea sarcinii de bază a acordurilor

internaționale semnate la Yalta și Potsdam. Nu este vorba de unul sau altul dintre paragrafele acestor acorduri, — de multe dintre ele nu mai are nimeni nevoie deoarece au fost depășite de mult de evenimente. Problema de bază în forma în care a fost pusă în aceste acorduri internaționale de cea mai mare importanță — problema restabilirii unității Germaniei ca stat cu adevărat iubitor de pace și democrat, — nu poate fi însă scoasă de pe ordinea de zi, dacă ne dăm seama de interesul păcii și libertății popoarelor Europei. Aceasta problema va rămîne la ordinea zilei pînă cînd va fi rezolvată în conformitate cu interesele întăririi păcii în Europa, ținîndu-se seama totodată în măsura cuvenită de interesele renasterii naționale a unei Germanii unite și democratice. Forțele iubitoare de pace crescînde ale poporului german își găsesc un rezim de naștere în Republica Democrată Germană, care apără neclintit cauza restabilirii unității Germaniei.

În această lumină trebuie examinată și problema acordurilor de la Paris.

Atît proiectul „comunității defensive europene” care a fost respins, cît și acordurile de la Paris, se reduc în ultima instanță la unul și același lucru: atît primul proiect cît și cel de al doilea deschid calea spre creșterea militarizării german în Germania occidentală și spre includerea Germaniei occidentale în grupările militare agresive ale statelor occidentale. Deosebirea dintre ele nu este mare: înainte se proiecta includerea armatei vest-germane în așa-numita „armată europeană”, iar potrivit acordurilor de la Paris se proiectează includerea ei în „armată vest-europeană”. La toate acestea se poate spune un singur lucru: „Hreanul nu-i mai dulce decît fîcîșul”, cărbunele nu-i mai alb decît funinginea”. Toate acestea se fac prin încălcarea directă a unor cunoscutele acorduri internaționale care poartă semnătura celor patru mari puteri și care au drept scop să împiedice reînvierea militarizării german. Aceasta constituie de asemenea o încălcare grosolană a tratatului anglo-sovietic cît și a celui franco-sovietic, potrivit cărora Anglia și Franța și-au asumat obligația ca împreună cu U.R.S.S. să ia măsuri pentru a împiedica posibilitatea unei noi agresiuni germane, angajîndu-se de asemenea să nu participe la grupările militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice. Călcînd în picioare acorduri și tratate internaționale de cea mai mare importanță, semnate laolaltă cu U.R.S.S., Statele Unite ale Americii, Anglia și Franța fac tot posibilul pentru a obține ratificarea acordurilor de la Paris și a grăbi aplicarea lor.

Acordurile de la Paris se strecoară cu multă greutate prin parlamentele europene. Este de ajuns să spunem că în ciuda tuturor presiunilor din afară și a tuturor amenințărilor din partea Statelor Unite la adresa celor care nu cred în necesitatea acordurilor de la Paris, în parlamentul francez doar o minoritate a deputaților au votat pentru ratificarea acordurilor de la Paris. Și în parlamentul englez doar o minoritate a deputaților a acceptat să voteze pentru acordurile de la Paris, grupul parlamentar laburist hotărînd să se abțină de la vot. În însăși Germania occidentală, organizații de masă, sindicate și de partid ale clasei muncitore, — care permit într-o anumită măsură aprecierea adevăratei stări de spirit a majorității poporului german — s-au pronunțat cu hotărîre împotriva acordurilor de la Paris și împotriva militarizării, deoarece poporul german, firește, nu poate uita consecințele atît de grele pentru Germania ale celor două războaie mondiale.

În acest caz, ce valoare pot avea acordurile de la Paris impuse din afară, condamnate și respinse de popoarele Europei?

Totuși, nu trebuie subapreciate consecințele negative și de-a dreptul primejdioase ale acordurilor de la Paris în cazul ratificării și aplicării lor.

Pentru popoarele Europei primejdia ratificării acordurilor de la Paris constă în faptul că aceste acorduri servesc nu scopului întăririi păcii, ci scopului pregătirii războiului. Nu sînt oare destui aventurieri în rândurile acestor „politici de forță” care caută cu atîtă zel să se unească cu revanșarii și militaristii învelați din Germania occidentală?

Trebuie de asemenea să se țină seama de faptul că ratificarea acordurilor de la Paris va da o lovitură din cele mai grele interesele naționale ale poporului german. În cazul ratificării acordurilor de la Paris, ele vor deveni principala obstacol în calea rezolvării problemei germane. Ele vor face imposibilă pe un timp îndelungat restabilirea unității Germaniei. După ce Germania occidentală va fi remilitarizată și se va transforma într-un stat militarist, unica această părți a Germaniei cu partea răstărită a Germaniei — Republica Democrată Germană iubitoare de pace — va fi cu neputință. Toate declarațiile potrivit cărora ratificarea acordurilor de la Paris nu ar împiedica, chipurile, tratative rodnice cu privire la restabilirea unității Germaniei urmăresc un singur scop — acela de a strecura prin parlamentele acordurile de la Paris, folosind pentru aceasta toate mijloacele de dezorientare și înșelare a cercurilor opiniei publice.

Dimotrivă, renunțarea la acordurile de la Paris și realizarea unui acord corepunător între cele patru puteri — Franța, Anglia, S.U.A. și U.R.S.S. — ar face posibilă înțelegerea chiar în anul acesta a unor alegeri libere pe întreaga Germanie, avînd drept scop restabilirea unității Germaniei pe baze pașnice și democratice. Aceasta este sensul declarației făcute la 15 ianuarie de guvernul sovietic în problema germană.

Franzezii, belgienii, norvegienii și altorora li se dau asigurări că acordurile de la Paris care prevăd reînvierea wehrmachtului ar fi, cîci, necesare pentru salvagardarea securității lor. Ei sînt înșelați fără scrupule cînd li se afirmă că securitatea popoarelor vest-europene este primejdită de Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, deși chiar cei care susțin această neînțelegere știu că acest lucru este o calomnie josnică și murdară la adresa țării noastre iubitoare de pace și la adresa tuturor statelor democratice populare. În mințile propovăduitorilor politici agresive se află însă presa burgheză de mare tiraj, numeroase posturi de radio care vociferază în fiecare zi de dimineață pînă noaptea: în mințile lor se află în trezgul aparat de stat și o întreagă armată de tot felul de agenți plătiți al capitalului,

care își vînd cîntecul și conștiința și care răspîndesc zi de zi orice minciună și calomnie antisovietică odioasă, făcînd aceasta din

3. Lupta Uniunii Sovietice pentru pace, pentru asigurarea securității colective

Nici o calomnie și nici o născocire mincinoasă nu vor putea ascunde popoarelor faptul că Uniunea Sovietică duce o luptă consecventă pentru pace, pentru asigurarea securității colective în Europa.

Proiectul sovietic al unui tratat cu privire la securitatea colectivă pentru toate statele europene, indiferent de deosebirile între ordinele lor sociale și de stat, este bine cunoscut. Acest proiect s-a bucurat de sprijinul unui sir întreg de state din Europa și a sîrmit cel mai viu ecou în toate țările, inclusiv în țările în care cercurile guvernante se străduiesc să treacă sub tăcere propunerile Uniunii Sovietice cu privire la securitatea colectivă, iar adeseori denaturează chiar de-a dreptul sensul acestor propuneri.

Guvernul sovietic s-a declarat gata să discute și alte propuneri cu privire la securitatea colectivă în Europa. În acest scop, el a propus convocarea unei conferințe pe întreaga Europă și examinarea în cadrul acestei conferințe a proiectului sovietic, cît și a altor eventuale propuneri în vederea asigurării păcii și securității europene.

Nici unul dintre adversarii propunerii sovietice n-a prezentat însă vreun alt proiect pentru asigurarea securității colective europene. Guvernele statelor membre ale blocului Atlanticului de nord au refuzat și participarea la o conferință generală europeană în această problemă. Ele au declarat cu acest prilej că le interesează numai tratatele care adăugă doar stăruie ce gîndesc la fel cu membrii blocului nord-atlantic. Prin aceasta, ele au arătat că de lipsă de principii este atitudinea lor față de apartenența la Organizația Națiunilor Unite, care a fost creată pe baza recunoașterii principiului participării cu drepturi egale la această organizație a tuturor statelor, indiferent de ordinul lor social. Prin această declarație ele au dovedit în același timp că nici nu se gîndesc la asigurarea păcii și securității reale în Europa și că grupările lor militare au fost create în scopuri ostile Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară. Politici de pace a Uniunii Sovietice, care urmăresc asigurarea păcii și securității pentru toate statele din Europa, indiferent de ordinul lor social, guvernele statelor membre ale blocului Atlanticului de nord îi opun politica creării de grupări militare ale unor state împotriva altor state. Aceasta face ca lor să le revină răspunderea pentru planurile agresive și pentru faptul că ele acționează nu în interesul păcii și securității, ci în interesul cercurilor agresive și al clișurilor guvernante care promovează agresiunea „politica de forță” și care, pe bună dreptate, au fost denumiți ațîțitori la război.

Așa dar, atitudinea Uniunii Sovietice față de acordurile de la Paris este cu desăvîrșire limpede. Ea nu oferă nici un fel de lemei pentru interpretări false.

Pentru noi este clar că în cazul ratificării acordurilor de la Paris, Germania occidentală va păși pe calea relucerii militarizării și va încapa în fața mină revanșardilor germani. Este de presupus că și patrioții francezi, ascultînd minunile cuvîntării ale lui Edouard Herriot își dau foarte bine seama unde duc toate acestea.

Întrucît, potrivit acordurilor de la Paris, Germania occidentală remilitarizată va intra atît în blocul nord-atlantic cît și în Uniunea militară a Europei occidentale, împreună cu Franța, Anglia, Italia și alte cîteva state, în Europa se va crea o situație nouă, deoarece, după aceasta, primejdia unui nou război va deveni mult mai mare.

De acest lucru nu pot să nu țină seama Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, împotriva cărora sînt îndreptate acordurile de la Paris. Poporul sovietic și armata sa iubesc sincer pacea, fiind totodată pătrunse de o profundă conștiință și de hotărîre de a-și apăra cuceririle socialiste. Dacă și înainte agresorii și-a primit ceea ce li s-a cuvenit ei nu trebuie să uite că forța Uniunii Sovietice a crescut nemăsurat de mult și că în armata noastră din fiecare 100 de oameni 77 sînt comuniști și comsomoliști. Iar comuniștii și comsomoliștii știu cît se poate de bine cum trebuie aparate cuceririle comunismului împotriva agresorului.

Data fiind situația nouă care se creează în Europa, Uniunea Sovietică, ca și celelalte state iubitoare de pace împotriva cărora sînt îndreptate acordurile de la Paris, nu vor sta cu brațele încrucișate. Ele vor trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru întărirea continuă a securității lor și pentru asigurarea păcii în Europa.

Toate acestea le-a arătat limpede cunoscuta Conferință de la Moscova care și-a încheiat lucrările la 2 decembrie anul trecut și a dat publicității declarația ei unanimă în termeni. Aceasta declarație a fost semnată de Uniunea Sovietică, Republica Populară Polonă, Republica Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Ungară, Republica Populară Română, Republica Populară Bulgară și Republica Populară Albania.

Cele opt state participante la conferința de la Moscova au declarat răspicat că, în cazul ratificării acordurilor de la Paris, ele vor lua toate măsurile necesare pentru întărirea pozițiilor lor internaționale și pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Acest lucru ne va cere noi mari eforturi și sacrificii materiale. Dar fîi fîi mari eforturi, domnilor militaristi, noi nu ne vom opri dintr-o clipă. Din aceste măsuri fac parte în primul rînd pregătirile pentru încheierea unui tratat de prietenie colaborare și asistență mutuală între cele opt țări participante la conferința de la Moscova. Pentru a nu pierde timp, în prezent au loc consultările corespunzătoare. La noile blocuri și grupări militare care se creează împreună cu militarizării german, vom răspunde prin stringerea continuă a rîndurilor noastre, prin continuă întărire a prieteniei noastre și prin întărirea colaborării noastre, și acolo unde acest lucru este necesar — prin largi rețea continuă a asistenței mutuale.

Printre măsurile pe care vom fi nevoiți să le luăm în cazul constituirii unor grupări militare vest-europene cu participarea Germaniei occidentale remilitarizate trebuie menționată de asemenea crearea unui comandament militar unit al celor opt țări amintite. Aceasta măsură decurge din necesitatea de a se întări capacitatea de apărare a Uniunii Sovietice și a celorlalte state europene iubitoare de pace, în vederea oricăror

eventualități și surprize. Cînd vom crea comandamentul militar unit al statelor europene iubitoare de pace este de presupus că cercurile agresive vor fi abjurate de la unelți aventurieri, vor fi mai politice.

Noi vorbim deschis despre aceasta și considerăm necesar să explicăm poporului nostru adevărata situație. Sîntem conștienți că poporul ne va înțelege just.

Este bine știut că atitudinea conștientă a popoarelor față de evenimentele ce au loc serveste tot mai bine interesele păcii, cînd acestea nu mai bîne garanție pentru asigurarea securității statelor iubitoare de pace. Din toate cele spuse reiese că politica externă sovietică este îndreptată spre menținerea și întărirea păcii.

Potrivit acestei politici tindem spre înfrățirea acelor măsuri, acelor tratative și acorduri cu alte țări, care corespund intereselor micșorării încordării în relațiile internaționale. Se înțelege că atingerea acestor scopuri este posibilă numai în măsura în care se manifestă și de cealaltă parte bunăvoința în aceeași direcție.

Relațiile noastre cu celelalte țări sînt determinate, în primul rînd, de gradul în care dezvoltarea acestor relații poate servi intereselor întăririi păcii, intereselor menținerii păcii, respectîndu-se cu consecvență principiul neamestecului în treburile interne ale altor state.

Ce se poate spune despre relațiile dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii?

Ar fi de dorit ca aceste relații să fie mai bune. Este oare posibilă o asemenea îmbunătățire a relațiilor dintre U.R.S.S. și Statele Unite? Ea este de deplină posibilitate. Pentru aceasta este însă necesar ca nu numai guvernul Uniunii Sovietice, ci și guvernul Statelor Unite să tindă spre aceasta.

Dezvoltarea, nu tocmă rea, a relațiilor cu Anglia și Franța, care începuse nu de mult, s-a lovit de stînci submarine sau mai precis, de acordurile de la Paris cu planurile lor de reînviere a militarismului german agresiv. Dacă lucrurile vor continua să meargă, fără întoarcere, pe calea ratificării și aplicării acordurilor de la Paris, aceasta va însemna că Anglia și Franța nu numai că nu pun pe seama tratatelor pe care le-au încheiat cu Uniunea Sovietică în cursul celui de al doilea război mondial, dar le anulează, le sterg pur și simplu. Aceasta ar deveni de neîntîlnit, întrucît acordurile de la Paris, care deschid porțile renasterii militarismului german și includerii Germaniei remilitarizate în blocuri antisovietice, sînt incompatibile atît cu tratatul anglo-sovietic cît și cu cel franco-sovietic.

Să comparăm felul în care s-au dezvoltat relațiile țării noastre cu țări vecine ca Finlanda și Norvegia.

Relațiile noastre cu Finlanda se dezvoltă potrivit tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală din 1948. Ar putea fi subliniat o serie de fapte care constituie o dovadă a dezvoltării acestor relații atît în domeniul economic, cît și în cel politic. Vizita la Moscova a delegației guvernamentale finlandeze în frunte cu dl. Kekkonen, care a avut loc anul trecut, și vizita de răspuns a delegației guvernamentale sovietice în frunte cu tovarășul A. I. Mikolain, în Finlanda, au contribuit la îmbunătățirea continuă a relațiilor sovieto-finlandeze, bazate pe o mai bună înțelegere reciprocă.

În ceea ce privește relațiile sovieto-norvegienice, Uniunea Sovietică este silită să țină seama de faptul că Norvegia a devenit unul din participanții la tratatul agresiv nord-atlantic, care nu urmărește nimicdecît întărirea păcii în Europa. În orice caz, norvegienii nu ar trebui să uite că menținerea relațiilor de bună vecinătate între U.R.S.S. și Norvegia este nu numai în interesul țării noastre, ci și în interesul Norvegiei.

Voi vorbi de asemenea despre relațiile noastre cu vecinii ca Turcia, Iranul și Afganistanul. Cine nu știe că Uniunea Sovietică a înțeles o serie de demersuri pentru a contribui la îmbunătățirea relațiilor cu Turcia? Cu toate acestea, oficialitățile turcești continuă să se aplece pe poziții care nu corespund relațiilor normale de bună vecinătate, transformîndu-și teritoriul și apele lor teritoriale într-un fel de arenă pentru manevre și demonstrații militare ale forțelor armate străine, îndeosebi americane. Guvernul sovietic consideră că interesele atît ale Turciei cît și ale U.R.S.S. impun necesitatea menținerii unor relații de bună vecinătate între cele două țări.

În relațiile cu Iranul s-a conturat o anumită îmbunătățire. După tratative îndelungate a fost încheiat un acord sovieto-iranian cu privire la probleme importante de frontieră și financiare. Să sperăm că dezvoltarea relațiilor sovieto-iraniane în această direcție nu va fi în viitor împiedicată de presiunile continue asupra Iranului din partea unor forțe agresive din afară în scopul de a atrage această țară în grupările lor agresive militare și politice din Orientul apropiat și mijlociu.

Relațiile noastre cu Afganistanul se dezvoltă normal și considerăm că aceasta corespunde intereselor celor două țări.

Trebuie să subliniem cu mare satisfacție întărirea continuă a relațiilor de prietenie dintre Uniunea Sovietică și India.

Se dezvoltă cu succes atît legăturile politice și economice cît și cele culturale, contribuind la apropierea dintre popoarele țărilor noastre care manifestă unul față de celălalt respect și simpatii sincere. Zilele trecute a fost încheiat un important acord economic. Potrivit acestui acord, Uniunea Sovietică și-a asumat obligația să construiască în India, acordîndu-i, în condiții favorabile, credit pe termen lung o mare uzină siderurgică care va produce peste 1.000.000 de tone oțel și o cantitate corespunzătoare de laminat. Uniunea Sovietică va livra toate utilajele și va acorda ajutor tehnic necesar inclusiv trimiterii de specialiști și o înaltă calificare. Am dat urmare, cu multă înțelegere, cererilor făcute în acest sens, deoarece dezvoltarea siderurgiei în India este mînată să contribuie la asigurarea independenței naționale și a vitalității economice al acestui străvechi și mare țară, ceea ce popoarele U.R.S.S. privesc cu toată simpatia.

În vara anul acesta, primul ministru al Indiei Jawaharlal Nehru, urmează să viziteze Uniunea Sovietică. Sîntem desigur foarte bucuroși să vedem pe domnul Nehru a produs un ecou deosebit

de prietenesc în rândurile popoarelor Uniunii Sovietice.

Relațiile noastre cu alte două țări asiatice — Birmania și Indonezia — continuă de asemenea să se întărească.

În relațiile dintre Uniunea Sovietică și țările arabe cu excepția Irakului, se poate observa în ultima vreme existența unor tapete pozitive.

Faptul că Irakul a rupt relațiile cu U.R.S.S. nu se poate explica decît prin aceea că actualul guvern al Irakului prea se grăbește să joace după cum îi cântă imperialismul „occidental”. În țările arabe s-a cunoscut desigur sentimentele de prietenie ale popoarelor U.R.S.S. față de aceste state și faptul că ele au avut și vor avea în statul sovietic un rezim de naștere în ceea ce privește apărarea suveranității și independenței lor naționale.

Se știe că Uniunea Sovietică dorește normalizarea relațiilor cu Japonia. În ultima vreme, Uniunea Sovietică a stabilit un contact direct cu guvernul Japoniei. Așteptăm ca aceasta să dea rezultatele pozitive corespunzătoare.

Uniunea Sovietică acordă o mare însemnătate reglementării problemelor austriece, problemei restabilirii depline a independenței unei Austrie democratice, în conformitate cu interesele menținerii și întăririi păcii în Europa.

Guvernul sovietic consideră nejustificată orice nouă amănare a încheierii tratatului de stat cu Austria. Totodată nu pot fi nesocotite pericolele pe care le implică pentru Austria planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale de genul acordurilor de la Paris.

Toate acestea îndreptătesc guvernul sovietic să tragă următoarele concluzii în legătură cu problema austrieacă:

I. — În primul rînd trebuie să se țină seama de faptul că reglementarea problemelor austriece nu poate fi examinată desprînd de problema germană, în special datorită planurilor existente de remilitarizare a Germaniei occidentale, care agravează primejdia înghițirii Austriei (anschluss). Aceasta înseamnă că la încheierea tratatului de stat cu privire la restabilirea unei Austrie independente și democratice trebuie să fie găsită o soluție care să excludă posibilitatea înfrățirii unei noi anchluss al Austriei de către Germania. Aceasta implică adoptarea de comun acord de către cele patru puteri a unor măsuri corespunzătoare în problema germană. În acest caz, retragerea din Austria a trupelor celor patru puteri ar putea fi realizată fără să se aștepte încheierea tratatului de pace cu Germania.

II. — Austria trebuie să-și asume obligația de a nu intra în nici un fel de coaliții sau alianțe militare îndreptate împotriva oricărei puteri care a luat parte cu forțele sale armate la războiul împotriva Germaniei hitleriste și la alungarea Austriei, de asemenea să nu admită crearea, pe teritoriul său, de baze militare străine.

De asemenea, guvernele S.U.A., Angliei, Franței și Uniunii Sovietice ar trebui în același timp să-și asume obligația de a îndeplini prevederile menționate.

III. — În interesul reglementării cît mai gratuite a problemei austriece este necesar să se convoace neîntîrziat o conferință a celor patru puteri care să examineze atît problema germană, cît și problema încheierii tratatului de stat cu Austria. Aceasta presupune, firește, participarea Austriei la rezolvarea problemei tratatului de stat austriac.

Totodată trebuie să se aibă în vedere că în cazul ratificării acordurilor de la Paris, care deschid calea reînvierei militarismului în Germania occidentală, s-ar agrava primejdia anchluss-ului și, prin urmare, ar fi amenințată independența Austriei.

După cum se știe, în ultimul timp, s-au înregistrat succese în relațiile dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia. Sîntem de părere că în această direcție nu s-a făcut încă totul, dar credem că aceasta depinde nu în mică măsură și de Iugoslavia. După cum s-a văzut, în ultimii ani, Iugoslavia s-a îndepărtat într-o anumită măsură de pozițiile pe care se situase în primii ani după terminarea celui de al doilea război mondial. Se înțelege însă că aceasta este în întregime o chestiune internă a acestei țări.

Uniunea Sovietică tinde spre dezvoltarea relațiilor sovieto-iugoslave în domeniile economice, politice și culturale. Noi tindem totodată spre o eventuală coordonare a eforturilor în toate chestiunile ale de hotărîtoare pentru toate popoarele care astăzi aspră pășii în direcția întăririi independenței. Sîntem conștienți că o orientare pozitivă în dezvoltarea relațiilor sovieto-iugoslave corespunde atît intereselor popoarelor U.R.S.S. cît și celor ale Iugoslaviei.

Am mai avut prilejul să vorbesc despre felul în care se desfășoară dezvoltarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și asemenea țări de democrație populară cum sînt Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, România, Bulgaria, Albania precum și cu Republica Democrată Germană. Relațiile cu aceste țări se dezvoltă cu succes pe baza prieteniei frățietăți și a colaborării multilaterale în interesul întăririi păcii și ridicării bunăstării maselor largi populare.

În Orient aceleași relații de prietenie frățietăți și de largă colaborare se dezvoltă între țara noastră și Republica Populară Chineză, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Populară Mongolă, precum și Republica Democrată Vietnam. De mare Republica Populară Chineză sîntem legați prin legături de prietenie și prin relații frățietăți care se întăresc an de an.

Vizita făcută în China anul trecut de către delegația guvernamentală sovietică în frunte cu tovarășii N. S. Hrusciov, N. A. Bulganin, A. I. Mikolain, N. M. Svernik și încheierea unor importante acorduri de către aceasta atît în domeniul colaborării economice cît și în domeniul colaborării în problemele internaționale, reprezintă o strălucită expresie a noilor relații socialiste între cele două mari țări.

Altă cu țările sus-menționate cît și cu toate celelalte state, Uniunea Sovietică tinde să întărească relații care să contribuie la întărirea păcii generale și la securitatea internațională. Noi constatăm cu o mare bucurie că atît țările de democrație populară din Europa cît și cele din Asia, acordă sprijin pe toate căile acestei politici și sînt, alături de Uniunea Sovietică, promotori consecvenți al politicii îndreptate spre micșorarea încordării în relațiile internaționale.

Într-o Uniune Sovietică și țările de democrație populară s-a statornicit și se întărește ceea ce în ce mai mult colaborarea prietenească în toate domeniile — politic, economic și cultural. Această colaborare se întărează pe respectarea consecventă a principiilor su-

veranității și independenței naționale. Bineînțeles că, în caz de nevoie, ea se extinde și asupra domeniului întăririi capacității de apărare a tuturor acestor țări.

Dar Uniunea Sovietică și țările lagărului socialist n-au creat și nu creează nici un fel de blocuri militare îndreptate împotriva altor state. Ele nu vor face aceasta nici în viitor, însă vor fi silit să-și unească forțele pentru a-și asigura securitatea dacă vor fi puse în aplicare planurile agresive cu ajutorul cărora se urmărește renastera militarismului german și pregătirea unui atac împotriva statelor iubitoare de pace.

Pînă în prezent, țările lagărului socialist n-au avut nevoie de unirea eforturilor militare. Unitatea necesară și se realizează printr-un contact concret, prin colaborare și asistență mutuală, cîmentate printr-o prietenie de nezdurnicități și relații frățietăți.

Ca urmare a acestui fapt, 12 țări, cuprînzînd U.R.S.S. și țările de democrație populară, cu o populație însumînd 900.000.000 de oameni, reprezintă lagărul strîns unit al păcii, democrației și socializmului. În aceste țări sînt la putere oameni muncii, cărora nu le este greu să se înțeleagă între ei în toate problemele esențiale și pe care nu-i separă năvăluri de luptă și sălbatica concurență care există între imperialismi.

Întrucît Uniunea Sovietică apără însă cauza păcii generale și inviolabilitatea principiilor suveranității și independenței naționale a popoarelor, indiferent de structura lor socială, politica externă a statului sovietic se bucură și de sprijinul altor popoare, și al altor state mari și mici.

U.R.S.S. nu poate subaprecia faptul că, de pildă, India, Birmania, împreună cu Republica Populară Chineză, au proclamat cele cinci principii ale colaborării pașnice între state (coexistență, neame

Cu privire la situația internațională și politica externă a guvernului U. R. S. S.

Raportul prezentat de V. M. Molotov la sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

(Urmare din pagina 3-a)

În acest domeniu vor cere noi eforturi mari din partea statului sovietic. Este însă cu totul evident că aceste sarcini sînt pe măsura aptitudinilor și sovhozilor, care s-au întins, fără a mai vorbi de faptul că marea putere sovietică în întregul său va da sprijinul cuvenit la îndeplinirea acestor sarcini de cea mai mare importanță.

În ce privește relațiile comerciale, să se știe că noi sîntem pentru dezvoltarea unui comerț internațional normal și pentru o colaborare economică sănătoasă. Este rău oare dacă între sistemele capitaliste și socialiste se desfășoară o întrecere economică cinstită? Nimic mai bun n-ar putea fi conceput în mijlocul secolului al XX-lea.

4. Politica agresivă a S. U. A. este o primejdie pentru pace

Dacă în domeniul economic „politica” de forță americană duce la tot soiul de piedici și măsuri discriminatorii în comerțul internațional, în domeniul militar-politic, ea își găsește principala expresie în crearea de blocuri militar-politice și grupări agresive de tot soiul.

După cum se știe, principala loc în această privință o ocupă gruparea nord-atlantică, formată de blocul anglo-american sub egida S.U.A. Din această grupare fac parte: Statele Unite ale Americii, Anglia, Franța, Italia, Canada, Belgia, Olanda, Luxemburgul, Danemarca, Norvegia, Islanda, Portugalia, Grecia, Turcia.

În afară de aceasta există și alte grupări militar-politice create de asemenea sub egida S.U.A.

Dintre acestea pot fi citate următoarele, a căror creare a fost consacrată prin diferite tratate și acorduri în cursul ultimilor cîțiva ani: tratatul dintre S.U.A., Australia și Noua Zeelandă; tratatul dintre S.U.A. și Japonia; tratatul cu privire la Asia de sud-est (S.E.A.T.O.); tratatul dintre S.U.A. și țările China, Coreea de Sud, Taiwan, Filipine și cîțiva lăismanștii din Coreea de sud; acordul dintre S.U.A., Franța, Vietnamul de Nord, Laos și Cambodgia. Orice un este limpede importanța pe care o au asemenea tratate și acorduri ale S.U.A., care au drept scop să sprijine pe cît este posibil cîștigarea din Taiwan a lui Cîi Kai-șî, uria de pe poporul chinez, gruparea fascistă a lui Li Siu Man din Coreea de sud, pe Bao Dai, repudiat de poporul vietnamez.

Din aceeași categorie de grupări create sub egida S.U.A., poate fi citat recentul acord dintre Turcia și Pakistan, precum și acordul dintre Turcia și Irak în curs de pregătire în momentul de față.

Acordurile de la Paris prevăd crearea Unității militare a Europei occidentale care va trebui să devină, cum s-a zice, coloana de soc a blocului nord-atlantic. În afară de Franța, Anglia, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg, în Unitatea militară a Europei occidentale se include de asemenea Germania occidentală. Nu este nevoie să se mai adauge ceva la ceea ce s-au spus pînă acum despre această unitate militară.

Cu totul alta este situația în care se găsește tratatul dintre Turcia, Grecia și Iugoslavia, întrucît numai doi din participanții sînt membri ai blocului nord-atlantic, iar cel de al treilea — Iugoslavia — nu intră în acest bloc. Popoarele balcanice nu pot să nu manifeste toată prudența și atenția în această privință. Blocurile și grupările militare pe care le creează Statele Unite în Europa sînt îndreptate cu tălăsură împotriva Unității Sovietice și a țărilor de democrație populară, iar în Asia — împotriva Republicii Populare Chineză și a popoarelor prietene.

Lucrurile nu se limitează însă la crearea de blocuri și grupări. Nu poate fi subestimată pericolul pe care îl prezintă cursa înarmărilor ce continuă în țări ca S.U.A., Anglia, Franța, și altele. Bugetele militare sînt de pe acum mai umflate ca oricînd. În Statele Unite, cheltuielile militare reprezintă 2/3 din întregul buget de stat și depășesc de cîteva ori cheltuielile dinainte de război în aceeași țară.

Actualul nivel al producției industriale în S.U.A., aflat pe o înaltă treaptă de dezvoltare, se menține mai ales prin comerțurile militare. Producția industrială de război atinge 20-25%, adică aproape un sfert din întreaga producție globală a industriei americane. Și cu toate acestea, în S.U.A. se manifestă criza economică și un proces de reducere a producției globale.

Ar fi timpul să se recunoască că pe o asemenea bază nesănătoasă cum sînt comerțurile militare, economia țării nu poate fi menținută timp îndelungat. Cu toate acestea, din partea S.U.A. se duce o politică sinuciga de subminare a comerțului internațional, ceea ce lipsesc industria americană de căile normale pentru dezvoltarea și lărgirea ei.

Nu este întîmplător nici faptul că, de cînd ani, guvernul S.U.A. își menține țara în așa-numita „stare excepțională”. Acest lucru a început sub guvernul partidului democrat al lui Truman și continuă sub actualul guvern al partidului republican.

În ultima vreme, pentru a menține atmosfera de isteric războinică creată oare, s-a mers și mai departe. În zile și prin radio s-a declarat o campanie furibundă de vorbire de tot soiul nu pur și simplu despre război, ci despre pregătirea anume a războiului atomic. Răspunderea pentru aceasta revine în primul rînd cercurilor guvernante americane. La insistența lor a avut loc la Paris în mijlocul lunii decembrie a anului trecut o conferință a membrilor pactului nord-atlantic în problema pregătirii războiului atomic.

Nedorind să rămînă în urma altora, unii miniștri de afaceri externe se îndreptătesc de asemenea în ultima vreme cu propaganda războiului atomic.

Astfel, la 18 decembrie 1951, ministrul belgian al afacerilor externe, Spaak, în cadrul unei conferințe de presă la Paris, a declarat, pe un ton nu lipsit de lăudăroșenie, că hotărîrile adoptate în ajun de Consiliul blocului nord-atlantic „dau militarilor tocmai ceea ce le este necesar. Ei au cerut permisiunea să se pregătească pentru războiul atomic. Această permisiune le-a fost dată”. Răspundînd o străvezie ceață diplomatică, Spaak a vorbit de asemenea despre „așa-zisa „potență a folosirii armei atomice” și a declarat totodată cu condaore: „Hotărîrea definitivă și mijloacele care să permită

adoptarea ei (adică adoptarea unei hotărîri cu privire la folosirea armei atomice), nu pot fi divulgate. Aceasta este un secret militar de cea mai mare importanță”. De propagandă războiului atomic s-au abuzat în ultima vreme și Spaak și Dulles, și în afara de ei au numai generali americani Radford, Gruenther, Stevenson, și cîțiva feldmaresali englezi Montgomery.

Nu vor fi oare să spună prin aceasta că recentele profeții și discursurile ale oamenilor de stat ai S.U.A. cu privire la folosirea periculoasă a energiei atomice urmăreau doar să distragă atenția cercurilor largi ale opiniei publice?

Dacă într-o astfel de presupunere există măcar un diam de adevăr, aceasta va aduce un dublu prejudiciu politicii externe americane. În primul rînd nu trebuie să se uite că o asemenea duplicitate subminează încrederea popoarelor față de guvern și în al doilea rînd că popoarele vor vedea încă de pe acum în anumiți propovăduitori de azi ai războiului atomic pe noii candidați la titlul de principalii criminali de război.

Toate acestea luete la un loc — și anume nenaturalitatea pierderii creației de Statele Unite în domeniul comerțului internațional, blocurile militare agresive, nenaturalitatea bazei militare ce se creează pe teritoriile altor state, cursa înarmărilor și amenințările cu un nou război atomic — au menirea să arate că Statele Unite și gruparea americană de state cu o „politica de forță” îndreptată împotriva Unității Sovietice, a Republicii Populare Chineză și a țărilor de democrație populară. Toate acestea urmăresc ca prin politica „de poziții de forță”, adică prin politica de presiuni și amenințări să intimideze pe cineva, să turbure pe cineva, însă toată această politică nervoasă costă prea scump poporul american și nu dă nimic Statelor Unite ale Americii pentru înlăturarea pozițiilor lor în politica externă.

Cercurile agresive ale S.U.A. și-au găsit încă odată ecoul lor. Nu de mult ele începeau să dispună de monopolul absolut al „arme atomice”. Chiar cele mai perspicace dintre ele considerau în primul ai de după război că pentru producerea armei atomice, Unitatea Sovietică îi vor trebui cel puțin 10-15 ani, iar majoritatea considera că ei va trebui un timp mult mai îndelungat. Însă omenii de știință, inginerii și tehnicienii sovietici și toți cei care au avut o legătură directă cu această, au obținut în termene scurte rezultate care dovedesc posibilitățile extraordinare ale statului sovietic. Lucrurile au ajuns pînă acolo încît în producția armelor de hidrogen, oamenii sovietici au obținut un asemenea succes încît în Unitatea Sovietică s-a săvîrșit, a fi în situația celai rămas în urmă ci Statele Unite ale Americii.

Actuala politică externă a S.U.A. nu se bucură nici pe departe de nici un succes în propria țară, de un sprijin sustinut.

În prezent, partidul republican nu mai dispune de majoritate în Congresul american. După alegerile din toamna anului trecut în parlamentul american, majoritatea aparține partidului democrat. În această ordine de idei nu va fi nepotrivit să cităm cuvintele lui Stevenson, lider marcant al partidului democrat din S.U.A., fost candidat la postul de președinte în timpul alegerilor din 1952. Iată ce a spus, potrivit relatărilor presei americane, Stevenson, în cadrul unei adunări a partidului democrat, la 8 septembrie 1954:

„Am constatat că este greu uneori să deosebim politica noastră de declarațiile noastre publice, de lozincile noastre — aceste fraze de efect care dau politicii noastre o aparență atrăgătoare; după cum se vede, noi ducem o politică bazată pe lozinci — Dulles le lansează, iar Knowland spumegă de furie, — o o politică care nu înseamnă nimic și nu duce propriu zis la nimic. Vă aduceți aminte de toate aceste exclamații îndrăznețe și emoționante „eliberare”, „libertate de acțiune lui Cîi Kai-șî”, „că luăm inițiativa”, „o nouă atitudine” în problemele apărării, „o controlativă” și „ș.a.m.d.”. Una după alta, ele dispar pe neașteptate, subminînd tot mai mult prestigiul nostru și influența noastră... Este destul de trist să vezi înțineria pe care o provoacă la aliații noștri, jălnicul spectacol al certurilor de familie din Washington. Dar un fenomen mult mai rău este paralizia care pare a fi lovit departamentul de stat. Secretarul de stat Dulles are fără îndoială dreptate cînd declară că a sosit timpul pentru o „dură revizuire” a relațiilor noastre externe. Neîncrederea este însă că o reconsiderare rezonabilă este imposibilă într-o atmosferă în care cuvintele „tratative” și „trădare” au devenit sinonime”.

Aprecierea mai sus citată a politicii externe americane din partea unei persoane atît de competente ca recentul candidat la postul de președinte merită atenție. Nu ar fi rău dacă această apreciere ar ajunge într-o oarecare măsură în conștiința aceluia pe care ea îl privește direct. Trebuie spus totuși că și această apreciere asupra politicii externe a Statelor Unite este departe de a dezvălui în întregime contradicțiile existente și starea de lucruri reală care s-a creat în acest domeniu.

Într-adevăr, în timp ce lagărul socialismului și democrației este puternic prin unitatea tuturor politic și prin marea prietenie în relațiile între oamenii muncii, lagărul imperialismului este sfîșiat de contradicții externe și interne. Toate acestea se resfrîng în mod inevitabil și în domeniul politicilor externe. Despre aceasta ne putem convinge din numeroase exemple. Iată cîteva fapte:

Aduceți-vă aminte de conferința de la Geneva. Acolo s-a putut realiza un acord între Franța, Anglia, China și U.R.S.S. În problema restabilirii păcii în Indochina, deși cel de al treilea partener al blocului nord-atlantic și anume S.U.A., nu a vrut să-și pună semnătura pe acest acord. Este drept că ulterior, la conferința de la Manila, reprezentanții S.U.A., Franței și Angliei au ajuns la o înțelegere înțelegere între ei. De data aceasta, Franța și Anglia s-au alăturat Statelor Unite și s-au pronunțat într-o oarecare privință împotriva hotărîrilor conferinței de la Geneva, hotărîri adoptate chiar cu participarea lor. Dar nu dovedește oare această existență în sîndul lagărului imperialist a unui ghem întreg de contradicții, care se fac simțite cînd sub o formă, cînd sub alta, cînd cu mai multă și cînd cu mai puțină putere? Deși, în ciuda acestui fel de „politică” obținută de S.U.A. la conferința de la Manila, nu este oare clar, că rezultatele politice ale conferinței de la Geneva sînt incomparabile prin importanța lor cu jălnicele rezultate ale conferinței de la Manila?

În primăvara, în mai 1952, sub președinția Statelor Unite și a Angliei, guvernele a șase state vest-europene au semnat tratatul cu privire la crearea așa-zisei „comunități defensive europene”. Totuși în august 1954, parlamentul francez a respins acest tratat și a trebuit ca planurile de crearea „comunității defensive europene” să fie abandonate. Acest tratat a eșuat în parlamentul francez, pentru că au ieșit la iveală divergențe prea mari între voința poporului francez și interzicerea guvernului francez.

Cum trebuie apreciat faptul al călăuză? Avem totuși temei să afirmăm că eșecul „comunității defensive europene” este o urmare a contradicțiilor profunde din lagărul imperialist. Pe de altă parte, nu se poate să nu se recunoască că aceasta a fost o înfrîngere a orientării agresive a politicii externe americane.

După aceea, la 23 octombrie 1954 au fost semnate așa-zisele acorduri de la Paris, care reprezintă o a doua încercare de a obține acceptarea remilitarizării Germaniei occidentale. Lucrurile păreau că merg bine și guvernele din unele țări europene și din S.U.A. scontau deja să repurzeze o victorie în înfrățirea planurilor lor de refacere a imperialismului german.

Dar, în ultimele zile, parlamentul francez a început din nou să manifeste ezitări. Ceea ce poate crea noi dificultăți pentru adepii acordurilor de la Paris. Aici se face simțită influența contradicțiilor care s-au ascuțit într-unul din sectoarele blocului politico-militar aflat sub egida S.U.A. Cît despre evenimentele petrecute în ultimele zile în Franța, care au dus la o criză guvernamentală, ele constituie mărturia unei noi înfrîngeri a orientării politicii externe americane.

Să vedem acum ce influență au avut evenimentele de politică externă în Statele Unite în timpul azerilor prezidențiale din toamna anului 1952.

După cum se știe, atunci, în alegerile prezidențiale, victoria a fost obținută de parti-

5. Principala noastră sarcină este întărirea păcii

Între noi, partizanii unei păci trainice, și adversarii noștri, este o prapăstie adîncă. Adversarii noștri sînt ocupați cu cursa înarmărilor. Ei au pornit pe această cale scîntînd să întărească lagărul lor politic, dar de fapt aceasta duce la slăbirea inevitabilă și la subminarea pozițiilor lor economice și politice.

Unitatea Sovietică opune cursei înarmărilor politica sa de pace și propunerile sale cu privire la o reducere substanțială a tuturor armamentelor și la interzicerea necondiționată a armei atomice, cu instituirea unui control internațional eficace, în ce privește atît reducerea armamentelor cît și interzicerea armei atomice și a oricăror altor arme de exterminare în masă. Adversarii noștri împing lucrurile în mod fătăș spre un nou război și în ultimul timp au făcut mare zăvălă propagandistică în jurul necesității pregătirii anume a unui război atomic. Toți ei nu vor obține nicodată nici măcar din partea propriilor lor popoare aprobarea acestei politici agresive care este respinsă nu numai de masele largi populare, dar chiar și de o parte a claselor înstărite care judecă mai lucid. Prin urmare astfel de orientare a politicii lor ei vor ajunge doar ca unii dintre oamenii lor de stat, deosebit de gălăgioși, să se discrediteze de la bun început în propria lor țară și în străinătate.

Și în problema atomică, Unitatea Sovietică se află pe o poziție opusă.

Guvernul sovietic a și propus guvernului Statelor Unite să încheie neîntîrziat un acord care să prevadă renunțarea la folosirea armei atomice și folosirea energiei atomice exclusiv în scopuri pașnice. Unitatea Sovietică sprijină cu toată hotărîrea și recentele propuneri ale Consiliului Mondial al Păcii de a se distruge în toate țările stocurile din arme atomice pentru că popoarele din întreaga lume să fie sigure că războiul atomic nu va fi admis nicodată. Tocmai de aceea este Unitatea Sovietică atît de hotărîtă și activă în ce privește convocarea unei conferințe internaționale pentru folosirea pașnică a energiei atomice. Noi propunem Statelor Unite să ne luăm la întrecere nu în producția de arme atomice, ci în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Adversarii noștri trîmbiează politica „de pe poziții de forță”. Ei sînt nervoși și totodată vor să sperie. Ei recurg la amenințări și șantaj, care nu pot intimida decît pe cei cu nervii slabi și sovietici.

Guvernul sovietic consideră că cei care recurg la mijloace atît de ineficace față de poporul sovietic vor da, fără îndoială, greș. Ei trebuie să știe, că dacă va fi cazul, vom ști și să ne apărăm.

Ar fi timpul să se înțeleagă că în ceea ce privește raportul de forțe dintre U.R.S.S. și S.U.A. situația a și fost pe deplin clarificată.

după republican care susținea, deși nu prea ferm, așa-zisa politică a „eliberării” față de țările de democrație populară. Această politică a „eliberării”, republicanii o opuneau totuși oarecare măsură politicii partidului democrat, care în majoritatea sa urma o linie de politică externă mai moderată, cunoscută sub numele de politică „altitudinii reținute”, deși atît într-un partid cît și în celălalt se găseau adepți ai ambelor linii politice. Totuși, nu trebuie uitat că, chiar în ajunul azerilor, candidatul partidului republican, Eisenhower, promitea să pună capăt războiului din Coreea, război în care Statele Unite s-au antrenat într-un moment cînd la putere se afla partidul democrat al lui Truman. Aceasta a decis în esență rezultatul alegerilor prezidențiale. Înfrîngerea democrației în alegerile prezidențiale trebuie explicată nu prin faptul că democrații urmau o orientare de politică externă mai moderată ci prin faptul că ei erau aceia care purtau răspunderea pentru războiul declarat de ei în Coreea. Pe de altă parte, republicanii au învins în alegerile prezidențiale nu pentru că ei proclamau o orientare mai agresivă în politica externă, ci dimpotrivă, pentru că în fapt ei se dovediseră a fi un oarecare timp partidul politic care contribuia nu la continuarea războiului în Coreea, ci la terminarea războiului și la restabilirea păcii în Coreea.

Noi trebuie să înțelegem seama de existența contradicțiilor în blocurile și grupările militare pe care le creează imperialismul, fie că e vorba de blocul nord-atlantic, fie de altul. În toate aceste grupări, ba se intensifică tendința spre grabia de dezvoltare a unui nou război, ba dimpotrivă, se intensifică curentele opuse. Dacă lupta între asemenea tendințe opuse, se desfășoară în anumite țări, ea își găsește cu atît mai mult oglindire înăuntrul blocurilor și chiar între ele.

În legătură cu aceasta trebuie să înțelegem seama că aceste oscilații și, ceea ce este cu deosebire însemnat — oscilațiile care au o importanță pentru slăbirea încoadrii internaționale, se vor manifesta cu atît mai puternic și cu atît mai des, cu cît se va desfășura mai organizat și mai activ în toate țările mișcarea populară pentru pace și pentru distinderea în relațiile internaționale.

Exemplele date sînt caracteristice pentru marea de contradicții existente în lagărul imperialist și care își găsesc oglindire în relațiile reciproce dintre diferitele țări precum și în politica unor guverne și chiar în cadrul unor partide care sînt nevoite să țină seama într-o oarecare măsură nu numai de voința milionarilor și miliardarilor, ci și de opinia publică a cercurilor largi de alegători.

Politica externă sovietică nu poate să nu țină seama atît de existența unor contradicții însemnate între diferitele țări capitaliste cît și de existența contradicțiilor în interiorul acestor țări și chiar în cadrul diferitelor partide care aparțin claselor și grupurilor capitaliste. Sarcina noastră este folosirea acestor contradicții în interesul menținerii și întăririi păcii, în interesul slăbirii forțelor anti-democratice agresive.

Dacă am face o comparație între Unitatea Sovietică cu toate forțele ei umane, cu uriașele ei resurse materiale, cu toți aliații ei externi — înînd totodată seama de sprijinul moral și politic acordat politicii de pace de către masele populare din celelalte țări — dacă prin urmare, am face o comparație între Unitatea Sovietică, așa cum se prezintă ea astăzi și Statele Unite ale Americii înînd seama și la această țară de toate datele mai sus-amintite, va reeși clar că Unitatea Sovietică nu este mai slabă decît Statele Unite ale Americii.

Nu trebuie uitat nici faptul că Unitatea Sovietică are față de Statele Unite o superioritate incontestabilă deoarece Unitatea Sovietică iubitoare de pace nu amenință pe nimeni și nu se amestecă în treburile altor state, ci dimpotrivă ea apără o cauză într-adevăr dreaptă și justă care se bucură de simpatia fierbinte a oamenilor muncii și a tuturor popoarelor asuprite din întreaga lume, și această cauză nu se poate să nu învingă.

Ce propune Unitatea Sovietică? Noi propunem să nu se recurgă la politica amenințărilor și a șantajului nici dintr-o parte și nici din celalalt. Aceasta nu va duce la nimic bun.

Mai mult, Noi considerăm că acea parte care este într-adevăr sigură de forțele sale nu va fi pentru război. Cei care sînt siguri de forțele lor, cei care sînt siguri de viitorul lor, nu au nevoie de război.

Orice aventură legată de deslășuirea unui nou război mondial va sfîrși rău pentru agresori, în mod inevitabil, deoarece în zilele noastre sute de milioane de oameni au și atîns un asemenea nivel de conștiință încît ei, ca și toți oamenii sovietici pe deplin convinși de dreptatea cauzei lor, vor lupta pînă la capăt împotriva oricărei agresiuni criminale.

Nu „civilizația mondială” va pieri orișicî ar suferi să de pe urma unei noi agresiuni, ci acel sistem social de pe acum putred, cu baza sa imperialistă îmbibată de sînge, acel sistem al cîrului sfîrșit se apropie, și care este condamnat datorită caracterului său agresiv și repudiat pentru că exploatează oamenii muncii și asuprește popoarele.

Politica externă a Unității Sovietice este bazată pe principiile leniniste cu privire la coexistența sistemelor sociale diferite. Noi apărăm aceste principii, dorînd ca popoarele să trăiască în pace și liniște.

Nu apărăm aceste principii, deoarece în condițiile coexistenței există posibilitatea depășirii de a asigura în decursul unei întregi perioade istorice atît pacea și libertatea popoarelor, cît și relații pașnice între țări, posibilitatea de noi succese în progresul omenirii.

Sîntem pentru principiile leniniste ale coexistenței, și sîntem pentru aceste principii deoarece sîntem siguri de forțele socialismului și de faptul că am adevăratul drum la spre comunism.

Discuțiile pe marginea raportului prezentat de V. M. Molotov

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: În dimineața zilei de 9 februarie la sesiunea comună a Sovietului Unimii și Sovietului Naționalilor au început discuțiile pe marginea raportului prezentat de V. M. Molotov, nîm vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., cu privire la situația internațională și politica externă a guvernului U.R.S.S.

Politica de pace a statului sovietic, promovată din primele zile ale existenței sale, a fost întotdeauna sprijinită de către întregul popor sovietic, și astăzi, de la tribuna Sovietului Suprem, reprezentanții poporului declară odată mai mult că această politică corespunde voinței popoarelor U.R.S.S. de 200.000.000, care o aprobă și o vor aplica cu consecvență.

Unitatea Sovietică, a spus Alexandru Pușanov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R., duce o luptă consecventă pentru pace, pentru micșorarea încoadrii internaționale.

Guvernul sovietic opune politicii Statelor Unite ale Americii îndreptată spre dezmembrearea Europei și crearea unor blocuri militare agresive, sistemul securității colective în Europa.

Poporul ucrainean, ca și toți oamenii sovietici, a declarat deputatul Nîkîfor Katenko — președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene, aprobă politica de pace a guvernului sovietic.

Deputatul Nikolai Mușelșevili (R. S. S. Gruzîni), cunoscut om de știință, a declarat că folosirea energiei atomice în scopuri pa-

nice este singura cale pe care trebuie să o urmeze cercetările științifice în toate țările în U.R.S.S., paralel cu lucrările de creștere a unității centrale atomo-electrice cu o putere de aproximativ 100.000 kw, în prezent se fac cercetări în vederea transformării directe a energiei atomice în energie electrică și electrochimică. Energia atomică se folosește efectiv în biologie, medicină, agricultură.

Guvernul sovietic, a subliniat vorbitorul, a pus în repetate rînduri chestiunea întezierii armei atomice și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă a populației pașnice.

Luînd cuvîntul Ivan Konev, mareșal al U-niunii Sovietice, a subliniat că linia generală a politicii externe sovietice a fost și rămîne politica păcii, a respectării suveranității naționale a popoarelor mari și mici. Statele sovietice nu are și nici nu poate avea o altă politică. Poporul sovietic nu amenință pe nimeni și nu învîlcinează să atace pe nimeni. Dacă imperialismul vor începe însă să atace Tera Sovietică, a declarat mareșalul Konev, ei vor fi zdrobiți, ei vor fi bătuți cu toată forța și cu toate tipurile de arme moderne, după toate regulile artei militare sovietice.

Deputatul care au luat cuvîntul au subliniat că o mare primejdie pentru popoarele Europei o reprezintă acordurile de la Paris îndreptate spre reînvierea militarismului german, că ratificarea acestor acorduri va șterge dintr-o trăsătură tratatele anglo-sovietice și franco-sovietice de alianță și asistență mutuală.

Răspunsul Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din U.R.S.S. la mesajul cooperativelor engleze

MOSCOVA 9 (Agerpres). — Ziarul „Izvestia” publică răspunsul Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din U.R.S.S. la mesajul cooperativelor engleze.

În acest mesaj, cooperativorii englezi au aprobat schimbul de delegații cooperatiste din anul 1954 dintre Anglia și U.R.S.S. și și-au exprimat speranța că legăturile de prietenie dintre cooperativorii sovietici și cei englezi se vor dezvolta și pe viitor.

Unitatea Centrală a Cooperativelor de Consum din U.R.S.S. a adresat organizațiilor cooperatiste din Anglia un mesaj de răspuns în care se spune:

Cooperativorii sovietici împărtășesc întru totul convingerea exprimată în mesajul vostru că îmbunătățirea relațiilor anglo-sovietice și respectarea întocmai a tratatului pe 20 de ani cu privire la colaborare și asistență mutuală de după război, încheiat în-

tre Unitatea Sovietică și Marea Britanie, corespund intereselor vitale ale popoarelor Angliei și Uniunii Sovietice, scopurile noastre comune în ce privește întărirea păcii și lărgirea comerțului între cele două țări.

Ne exprimăm convingerea că cooperativorii englezi vor face tot ce le stă în putință pentru a nu admite ratificarea și îndeplinirea acordurilor care reînviie militarismul german — primejdie îngrozitoare pentru pace — și care duce popoarele Europei pe calea spre un nou război.

La rîndul lor, cooperativorii din Unitatea Sovietică, ca și întregul popor sovietic, vor lucra și de acum înainte fără pragel pentru securitatea colectivă în Europa, pentru întărirea unității noastre și pentru existența pașnică a popoarelor, indiferent de modul lor de viață.

În cîteva rînduri

● La Londra a apărut de curînd o carte despre muzica românească, intitulată „Muzica în România”, scrisă de cunoscutul pianist englez Leonard Cassini, care a vizitat Republica Populară Romîni, interesîndu-se de activitatea ei muzicală.

● La 7 februarie a părăsit Varșovia, plecînd spre patrie, delegația economică birmană condusă de Tabin Fin, ministrul naționalizării pămînturilor și ministrul de democratizării administrației locale al Uniunii birmane. Delegația a dus tratative în vederea stabilirii de relații comerciale între Birmania și R. P. Polonă.

● Tribunalul popular din Ciunkin a condamnat recent alți doi agenți ai serviciului de spionaj cîiankaiști denumit „Cartierul general al mișcării Chinei libere”, care lucrează mînd în mînd cu serviciul central de spionaj al S.U.A. Unul dintre spioni, Can Ti, a fost condamnat la moarte, iar celălalt, Cien-lu, la 15 ani închisoare.

● Într-un raport comun al Ministerului Comerțului și Ministerului Muncii din S.U.A. se arată că în cursul lunii ianuarie numărul oamenilor din S.U.A. a crescut cu 538.000. Potrivit agenției United Press, numărul oamenilor în ianuarie a fost mai mare decît în luna corespunzătoare a anului trecut.

● Sindicatul jerojarilor din Cuba a declarat grevă în semn de protest împotriva scăderii salariilor. Autoritățile militare au arestat numeroși greviști.

● De trei ori pe săptămîna locuitorii orașului Tomsk din Siberia vizionează emisiunile de televiziune. În locuințe au și fost instalate zeci de aparate de recepție. Anul acesta va începe să funcționeze centrul de televiziune experimentală cu început și într-un alt mare oraș din Siberia — Omsk.

● Tribunalul din New York a condamnat la șase luni închisoare și 2.500 dolari amendă pe Joseph Ryan, fost președinte al sindicatului docherilor din New York, acuzat de a fi primit mită de la o societate de transporturi. Ryan, cunoscut trădător al clasei muncitoare, deschisese porțile sindicatului elementelor mili interlope și gangsterilor din New York.

● În cadrul vizitei sale în Cuba — prima etapă a călătoriei sale în America Latină — vicepreședintele S.U.A., Nixon, a apărut o singură dată în public la Parcul central din Havana. Politia cubană a luat măsuri extraordinare de securitate, temîndu-se să nu se petreacă manifeste de protest care au precedat vizita lui Nixon. La toate intrările în par, pe străzi și chiar pe acoperșurile clădirilor din jurul parcului au fost postate numeroase forțe polițienești.

Știre sportivă

Miercuri au luat sfîrșit pe patinoarul din parcul orașului Cluj, campionatele republicane de patinaj viteză la care au participat 50 dintre cei mai valoroși sportivi din țară.

Ultima probă a campionatelor a fost cea de 10.000 m. Victoria a revenit patinoarului bucareștean Vi. Bulat (C.C.A.) care a realizat un timp de 20'38"10. Acesta este cel de al patrulea titlu de campion republican, pe care l-a cucerit Bulat în cadrul campionatelor.

SPECTACOLE

TEATRE - Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. orele 19.30: Măscă roșie; Național „I. L. Caragiale” (sala Comediei), orele 19.30: Doamna nevastă; Național „I. L. Caragiale” (sala Studii),